

DIARI DE SESSIONS

DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

X legislatura
Tercer període

Sèrie P - Número 31
27 de setembre de 2013

Ple del Parlament

Presidència de la M. H. Sra. Núria de Gispert i Català

Sessió núm. 17, tercera i darrera reunió

SUMARI

Dossier

Debat
sobre l'orientació política general del Govern (tram. 255-
00005/10) (continuació) p. 3

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient del Ple.

Imprès al Parlament · ISSN: 0213-7976 (general), 0213-7984 (sèrie P) · DL: B-27.966-1980
www.parlament.cat

SESSIÓ NÚM. 17.3

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les sis de la tarda i quatre minuts. Presideix la presidenta del Parlament, acompanyada de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per la secretària general i el lletrat major.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de tot el Govern.

La presidenta

Senyores diputades i senyors diputats, es reprèn la sessió.

Debat

sobre l'orientació política general del Govern
(tram. 255-00005/10) (continuació)

D'acord amb l'article 133.2 del Reglament, per a la defensa de les propostes de resolució presentades tenen ara la paraula els grups parlamentaris. Serà de menor a major, començant pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya i acabant pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, per un temps màxim de deu minuts.

En primer lloc, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula la il·lustre senyora Marta Rovira.

Marta Rovira i Vergés

Sí; gràcies, presidenta. Diputats, diputades, estem arribant al final d'aquest debat de política general, i en primer terme vull fer unes reflexions abans d'entrar a fer les valoracions sobre les propostes de resolució i el seu contingut.

En primer lloc, crec que he de fer un especial, si volen vostès, agraïment, menció –i segurament això no serà correcte en la pràctica parlamentària, però tinc necessitat de fer-ho–, de com han enfrontat els debats els diputats d'Esquerra Republicana. Crec que la seva actitud és l'actitud i és l'objectiu que nosaltres ens havíem marcat per sortir d'aquest debat de política general. Hem treballat moltíssim, però molt, ens hem esforçat des de fa dies per tenir acords tangibles i per generar una clara orientació de les polítiques públiques del Govern del nostre país. I amb això, amb aquesta actitud, amb aquest esforç, hem demostrat que som aquí només per un objectiu; en definitiva, és l'actitud que defineix també per què ens dediquem a la política: perquè creiem que és una manera d'ajudar els nostres ciutadans, de fer-los una vida millor, d'intentar solucionar els seus problemes, en definitiva, de fer avançar el seu país. Som *republicans*, ens posem al servei dels nostres ciutadans, sentim el que senten i els volem ajudar. I això és el que hem estat fent en aquest debat de política general, doncs, debatent les nostres propostes de resolució. L'interès general va per sobre de l'interès particular, l'interès general va per sobre d'aquest debat de política general, dels nostres escons. No volíem sortir amb les mans buides d'aquest debat de política gene-

ral, i no sortim amb les mans buides; n'hem obtingut acords, amb els petits marges de maniobra que tenim.

Hem de dir que no som aquí tampoc en un debat de política general ni per guanyar més escons, ni per ser guardians de les nostres essències ideològiques, ni per presentar tot el programa electoral a les propostes de resolució, ni per jugar a la tàctica parlamentària, ni per deixar en evidència l'escó del veí. Som aquí per aprofitar aquesta oportunitat i per fer gestos, per petits que siguin, que puguin ajudar els nostres ciutadans. El nostre objectiu en aquest debat de política general és que els qui hi surtin guanyant siguin els ciutadans, que hi surti guanyant el país. Són aquests, els guanyadors que volem.

I en un moment de tanta dificultat el que és inacceptable és fer propostes que el nostre país, el nostre Govern, les nostres finances o les nostres polítiques públiques no puguin ni assumir ni complimentar. Per tant, hem intentat ser absolutament *realistes*, perquè ens sembla que és aquest prisma el que permet presentar propostes que en realitat poden ajudar els nostres ciutadans.

I com ho hem fet, això? Doncs, evidentment, per obtenir aquestes resultats, com que Esquerra Republicana és evident que no ha guanyat les eleccions el passat 25 de novembre, i que no està governant, i que no pot implementar el seu programa al cent per cent, sinó que el que ha de fer és arribar a acords i consensos, i que necessitem una majoria parlamentària al màxim d'àmplia possible, hem d'arribar a acords, i és això el que hem intentat fer. I és evident que amb qui primer hem intentat arribar a acords és amb Convergència i Unió, és amb el Govern de la Generalitat, perquè és amb aquell grup polític, és amb el Govern amb qui des del passat 25 de novembre ens esforcem a arribar a acords. Per què? Perquè el passat 25 de novembre s'obre una oportunitat històrica, una oportunitat única, una finestra, jo ho definiria, com poques vegades ha tingut el nostre país a les seves mans: s'obre l'oportunitat de posar en mans dels nostres ciutadans que decideixin el futur polític del nostre país.

I és això el que estem fent amb Convergència i Unió, amb aquest pacte d'estabilitat parlamentària, que alguns voldrien que anés una mica més enllà, però de moment on ens hem d'entendre és aquí, és al Parlament de Catalunya, amb petits acords que permetin millorar la vida als nostres ciutadans. Hem fet tot el que ha estat a les nostres mans. I vostès saben –i no entraré en evidències– que Convergència i Unió i Esquerra Republicana són dos partits molt diferents: pels seus orígens, per les seves actituds, pels seus postulats ideològics. Però, malgrat això –malgrat això–, sentim l'absoluta responsabilitat de seure, intentar entendre'ns i arribar a acords; primer, per l'oportunitat històrica que té el nostre país de posar el futur d'aquest país en mans dels nostres ciutadans, i després, perquè la greu crisi que pateixen el nostre país i els nostres ciutadans, aquest mentrestant que és tan difícil de gestionar, aquest mentrestant també és la nostra responsabilitat, i entenem que en aquest mentrestant, en aquest moment de màxima dificultat, ens hem d'intentar posar d'acord.

De vegades és molt difícil arribar a acords, és molt difícil. De vegades, fins i tot en algun moment, cal dir-ho, ha estat impossible, i hem tingut discrepàncies i hem votat diferentment. I això que alguns –alguns–, i fins i tot moltes vegades nosaltres mateixos, Convergència i Unió i Esquerra Republicana, però alguns d'altres ho veuen com una feblesa, no ens equivoquem: és la veritable fortalesa del pacte d'estabilitat parlamentària. Som aquí per aprofitar l'oportunitat històrica que uns resultats electorals, que un mandat democràtic, que una gran majoria a les urnes han brindat al nostre país: que els ciutadans de Catalunya decideixin el seu futur polític. Però també som aquí per ajudar-los a sortir d'aquest mentrestant que és tan cru i tan difícil a la vida dels nostres ciutadans.

Dic que de vegades és molt difícil arribar a acords, ens costa, pensem diferentment, fariem les coses diferents. Però és cert que les principals limitacions a l'hora d'arribar a aquests acords no són imputables, les principals, les més greus limitacions, ni a Convergència i Unió ni a Esquerra Republicana. Quines són les limitacions més grans que tenim a l'hora d'intentar trobar solucions que ajudin els nostres ciutadans? Doncs, evidentment, que no tenim els recursos per ajudar-los, que no tenim les plenes competències per governar com es governa des d'un estat i, evidentment..., i que ens diguin el que vulguin, que ens diguin que culpem allà, sempre allà, però, evidentment, una de les principals dificultats no és només que no tenim un estat propi: és que tenim un estat, un govern d'un estat permanentment i sistemàticament en contra dels interessos dels nostres ciutadans. Espoli fiscal que és espoli social; la comunitat educativa assetjada; la nostra llengua a les escoles i la immersió lingüística qüestionades... Per cert, ens posem al costat de totes les mobilitzacions de les Illes; que no defalleixi ningú, ni la comunitat educativa, ni el professorat. I quan defalleixin, si cal, hi anirem nosaltres. Pensem defensar la nostra cultura, la nostra identitat i la nostra llengua, que és un dels pilars bàsics de la cohesió social al nostre país.

Deia que tenim una principal limitació: un estat que no es posa mai al costat dels nostres ciutadans; però és més: un estat que ha començat una fase d'involució brutal, recentralitzadora total. En aquest Estat no hi caben terceres vies, és evident; està en plena involució i recentralització. Per tant, nosaltres treballarem per exercir aquest dret a decidir, perquè els nostres ciutadans decideixin el seu futur com a país, perquè ens sembla que és la millor manera de treballar per ajudar els nostres ciutadans.

Per cert, aquest Estat ens fa afrontar uns pressupostos amb la *retallada* més forta que ha patit el nostre país fins al dia d'avui. I dic «la retallada», perquè és aquesta, la retallada –és aquesta, la retallada. Tots aquells que estem en contra de les retallades i d'aquesta retallada, ja us ho diem nosaltres, tots aquells que esteu en contra de les retallades sou independentistes (*remor de veus i alguns aplaudiments*), perquè en definitiva assumiu i esteu assumint que no tenim recursos, que no tenim competències per poder ajudar i treballar pels nostres ciutadans. No cal que ho digueu vosal-

tres, us ho diem nosaltres. El que esteu reclamant són més recursos, el que esteu reclamant són competències plenes, el que esteu reclamant també és participar d'aquesta construcció d'un estat propi. Doncs, benvinguts.

Us explico, amb aquest petit marge de maniobra que tenim, amb aquest acord que intentem implementar de la millor manera possible per ajudar els ciutadans de Catalunya, alguns dels acords que hem portat avui en aquest Ple.

El primer gran acord és que ens hem posat d'acord perquè els pressupostos del 2014 siguin els més socials de la història contemporània de la Generalitat de Catalunya en termes relatius. (*Remor de veus.*) Volem i podem superar el 69 per cent o el 70 per cent de la despesa dedicada a educació, a salut i a acció social. I ho farem. I tenim moltes ganes de debatre aquests pressupostos i portar-los aquí, i veure i evidenciar que només tenim capacitat de decisió en la priorització de les despeses; en res més. Però en això estic segura que complirem aquest primer compromís.

Ens hem també posat d'acord que l'ICS i l'Hospital Clínic siguin públics; s'ha acabat el debat sobre la privatització del Clínic. Ens hem posat d'acord perquè tots els ciutadans en situació de vulnerabilitat tinguin beca menjador. Ens hem posat d'acord perquè tots els aturats tinguin una renda mínima garantida, ja sigui a través d'una prestació econòmica, un pla d'ocupació o un ajut als mínims vitals garantits. Tenim acords en habitatge. En funció pública, ens hem posat d'acord com a mínim en un primer compromís que els funcionaris del nostre país, per primer cop des del 2009 –per primer cop des del 2009– mantinguin el seu poder adquisitiu, que l'han vist disminuir greument. Ens hem posat d'acord en moltes mesures de funció pública per flexibilitzar, doncs, les condicions i la vida laboral dels funcionaris públics, perquè és el mínim que podem donar-los, amb l'esforç que estan fent. Tenim també alguns acords en matèria d'educació.

Ens sembla que podem anar molt més enllà, i continuarem treballant en aquest debat, fora d'aquest debat, en l'escenari de pressupostos que hem de debatre properament en aquesta cambra.

I, finalment, deixin-me que els recalqui que ens hem posat d'acord, i amb més consens que mai, en aquest Ple, sobre com hem d'exercir aquest dret a decidir, és a dir, com ho hem de fer per tenir tot el marge de maniobra, tots els recursos i les plenes competències per poder ajudar millor els nostres ciutadans. I aquí fem un pas endavant: ens posem d'acord perquè a finals d'aquest període de sessions posem data, posem pregunta a la consulta. Ens hem posat d'acord per contestar la resposta del Govern espanyol i dir-li: «Miri, nosaltres estem disposats a dialogar com sempre, com sempre hem fet. Però el diàleg ha de tenir un contingut que es diu “democràcia”, que es diu “consulta” i que es diu “referèndum”. I el diàleg també ha de tenir un termini, perquè tenim un mandat democràtic del poble de Catalunya, en un 80 per cent, que diu “Volem votar”. I per això farem tot el que calgui.» Aquest diàleg haurà també de tenir la seva resposta, haurem

de saber la voluntat política del Govern espanyol al final d'aquest període de sessions en el Parlament de Catalunya.

Ens hem posat també d'acord a trobar la via legal..., perquè existeixen; en tenim tantes, de vies legals per exercir la democràcia! Doncs, ens hem posat d'acord també per anar-ho a explicar al Govern espanyol: «Miri, aquestes són les vies legals que tenim per exercir la democràcia. Esculli-la vostè, digui'ns quina vol, de via legal. Perquè nosaltres només volem fer allò que és tan essencial, que és votar.» Ens hem posat d'acord també en això, amb un ampli consens, el consens més ampli des de les passades eleccions, del 25 de novembre.

Anirem guanyant la legitimitat democràtica que ens nega la manca de diàleg i de voluntat política del Govern espanyol, ens la guanyarem, perquè tenim dret a la democràcia. Però no només tenim dret a exercir el dret a decidir i escollir el nostre futur polític com a país: és que en tenim una clara i rotunda necessitat. Perquè els acords que avui portem són pocs, són fràgils, perquè no podem anar més enllà tampoc, no hi podem anar més enllà. Volem anar-hi més, volem tenir tot i el ple marge de maniobra.

Acabo, presidenta, perquè se m'ha acabat el temps, i volia acabar amb una cita d'en Pau Casals davant de les Nacions Unides l'any 1971. Pau Casals..., i necessito repetir-ho, això, i mira que és típica i tòpica, i segur que tots heu sentit aquesta cita de Pau Casals; però és que es diuen coses tan greus en aquest Parlament últimament, que necessito repetir les paraules de Pau Casals, que va dir davant de tot el plenari de Nacions Unides que Catalunya va tenir el primer parlament democràtic, aquest; de tot el món, molt abans que Anglaterra –molt abans que Anglaterra. Ell va dir: «Al meu país hi hagueren les veritables primeres Nacions Unides.»

Som hereus d'aquesta gent que defensaven que nosaltres tenim un poble que la seva base i el seu fonament és la democràcia. Estimem la democràcia i la volem exercir, que ens sentin. La volem exercir, hi tenim tot el dret i sobretot, a dia d'avui, en tenim una gran necessitat. Nosaltres no volem un altre Pau Casals que vagi davant de Nacions Unides a tornar a dir que som un poble democràtic i que volem decidir el nostre futur polític. Nosaltres a Nacions Unides el que hi volem és un representant del nostre país, del nostre estat. I això, això, que ara a més a més és un mandat passat per les urnes i molt majoritari al nostre país, és el que volem portar a terme aquesta legislatura. Perquè, al final, es tracta de ser o no ser, i nosaltres ho tenim molt clar: volem ser aquí i volem ser allà.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

En nom del Grup Socialista, té la paraula l'il·lustre senyor Maurici Lucena.

Maurici Lucena i Betriu

Moltes gràcies, presidenta. President, vicepresidenta, consellers, conselleres, diputats, diputades, molt bona tarda. El Grup Socialista vol destacar que en opinió nostra la gran novetat, diguem-ne, d'aquest debat de política general, que és una novetat molt rellevant per a la política catalana, és que s'ha consolidat i s'ha reformat la majoria governamental al Parlament entre Convergència i Unió i Esquerra Republicana.

Deia la senyora Rovira que hi ha moltes diferències entre ambdós partits; difícil de deduir-ho després de llegir les trenta-quatre resolucions conjuntes que vostès han presentat. Però no vull ser crític perquè nosaltres creiem que, malauradament, el tic-tac que vostès mateixos s'han autoimposat per a l'any 2014 exigeix, per un pur exercici de responsabilitat, que totes les forces polítiques representades en aquest hemicicle clarifiquin al màxim possible les seves posicions i, per tant, és benvinguda la consolidació d'aquesta majoria governamental al Parlament de Catalunya, que ja comença, diguem-ne, a qüestionar declaracions retòriques; i jo segueixo sense entendre com Convergència i Unió s'està deixant vampiritzar en el que és un exercici polític que serà recordat i comentat en els llibres d'història de les properes dècades.

Això confirma, en sentit contrari, que l'oposició la lideren el PSC, evidentment, acompanyat d'altres partits representats en aquesta cambra. La coalició, evidentment, entre Esquerra Republicana i Convergència i Unió és absolutament legítima –només faltaria–, però, president Mas, en ares de la transparència, de la claredat, els socialistes li demanem, li preguem solemnement, que quan acabi aquest debat de política general encara tindrà temps –encara que potser s'haurà de saltar el sopar– d'anar avui a Palau, fer una crisi de govern i nomenar consellers i alts càrrecs d'Esquerra Republicana al seu govern.

Penso, a més a més, que per a una persona de la trajectòria i el tarannà del senyor Junqueras, res el podria fer més feliç que ser el vicepresident –o conseller en cap, això és igual–, en un any tan assenyalat com el tricentenari de l'any que ve. És a dir que, si us plau, siguin vostès conseqüents, ho agraiem tots i deixarem de fer aquesta pantomima que aquí hi ha vint-i-un diputats que diuen que són alhora oposició però que, a tots els efectes..., i jo segueixo sense entendre com vostès s'ho deixen fer –suposo que estar al Govern deu molar molt perquè, si no, no hi veig cap més explicació–, *(remor de veus)* com es deixen fer aquesta vampirització, com li he dit abans.

Avui, en qualsevol cas, ho repeteixo, es crea de nou..., el que abans era una coalició parlamentària passa a ser una majoria governamental amb totes les lletres, i ben subratllada. Per aquesta raó, perquè nosaltres, el Grup Socialista, no estem gens d'acord com vostès governen el país, com vostès voten les diferents iniciatives que es presenten en aquesta cambra, els dic que políticament expressarem el nostre rebuig al que podríem dir «l'Esquerra Republicana - Convergència i Unió way», al Govern, que és no presentar pressupostos, tremolor de cames quan hi ha una cosa que suposa impopula-

ritat sobretot per a Esquerra Republicana i, sobretot, el més lamentable i irresponsable: no haver estalviat a Catalunya, com a mínim –conseller Mas-Colell, vostè ho deu saber millor–, però com a mínim 800 milions d'euros de retallades perquè pensen vostès, per oportunisme electoral, que és millor aprovar-ho l'any que ve.

Per tant, el Grup Socialista, a totes les propostes de resolució, com a demostració del rebuig que ens produeix la seva manera de conduir els afers del Govern i, òbviament, el xoc de trens inexorable que dirigeixen a tot Catalunya..., dirà no a les seves propostes de resolució en forma de vot en contra en aquelles en què no estem d'acord, i en aquelles en què hi podríem estar d'acord, ens abstindrem com a senyal polític del nostre rebuig.

En segon lloc, i molt important. President Mas, per culpa seva, i no per ningú més, s'ha produït en aquest Parlament aquest matí –però vostès ho tramaven suposado fa dies– un trencament d'alguna cosa que va més enllà de la confiança. I a més, a mi em sap molt greu perquè està avui aquí present el president Rigol; però a més, amb un atropellament polític que estem encara, espero, a temps d'evitar.

Però la manera com vostès han cuinat una resolució paral·lela a la declaració Rigol aquest matí, jo penso que passarà a l'antologia de les estafes i els disbarats polítics d'aquest Parlament de Catalunya. Vostès porten setmanes, mesos, president Mas..., dirigents del PSC han estat reunits a l'agost amb dirigents de vostès i d'altres partits, amb el president Rigol, tot perquè vostès ens deien que farien el màxim d'esforç possible perquè arribéssim a un consens transversal. Molt bé, hi hem estat; amb total coherència. Com sempre. El dret a decidir vostès no ens el trauran. Vostès el que volen és una altra cosa, però vet aquí que avui se'ls ha vist el llautó, però descaradament. Avui s'han despenjat..., això sí, amb la col·laboració del partit més «desnortat» actualment a l'hemicicle català, que és Iniciativa per Catalunya (*remor de veus*); això sí, amb aquesta col·laboració. Cinc minuts abans de la finalització de l'entrada de les propostes de... (*Persisteix la remor de veus.*) Perquè Iniciativa en algun moment ens haurà de dir què pensa en general...

La presidenta

Un moment, un moment, senyor diputat. Un moment, un moment. Un moment, eh? Senyores diputades i senyors diputats, continuem amb la intervenció del senyor Lucena. Si us plau, silenci.

Maurici Lucena i Betriu

O sigui, resulta que aquí havíem d'arribar tots a un consens que es deia «declaració Rigol». Vostès, com sempre –també ho han fet amb altres grans símbols catalans–, vostès agafen una de les persones de més prestigi de la política catalana, el senyor Rigol, i després no tenen cap problema a llençar-lo per fer dues pantalles més, en llenguatge del conseller Homs. Vostès s'han situat dues pantalles més endavant, amb una nova proposta de resolució, pactada amb Iniciativa,

amb traïdoria, nocturnitat, amb la CUP, amb Esquerra Republicana... (*Remor de veus.*) Sí, sí, sí, sí, així ho han fet vostès –així ho han fet vostès–, en el que, com dic, no passa re, però avui s'ha trencat alguna cosa més que la confiança. I el pitjor de tot és que això, diputats i diputades, va en contra de l'interès general de Catalunya. Vostès volien crear un consens entorn al tema que crec que ens uneix claríssimament, com a mínim a cinc forces polítiques. Sembla que Ciutadans, a vegades el senyor Cañas, a vegades algun dels seus fundadors, també de tant en tant citen la consulta, però com a mínim cinc partits estem d'acord amb la consulta. I vostès no han tingut cap problema a rebregar (*forta remor de veus*)... a rebregar el consens de base, que era la declaració Rigol...

La presidenta

Silenci, si us plau.

Maurici Lucena i Betriu

...per passar a la nova proposta de resolució que han presentat –o ens han presentat a nosaltres– cinc minuts abans de la finalització del termini. Però també ho diré clarament: ho trobem tan gros, el que ha passat avui, que jo, presidenta, solemnement ofereixo la possibilitat –per tornar al consens original, que era la declaració del president Rigol– que tots els grups parlamentaris que estem a favor de la consulta retirem les propostes de resolució monogràfiques, individuals nostres sobre aquest tema –per això són monogràfiques–, en benefici de tornar al consens Rigol, i no les dues pantalles més del conseller Homs. Anem un altre cop a la declaració Rigol. I el Grup Socialista ofereix –i així espero que ho rebin, que ho acceptin i imitin– retirar la seva proposta de resolució sobre el dret a decidir, la nostra proposta de resolució número 1, perquè els cinc partits que estem a favor de la consulta ens quedem al punt de trobada inicial, que era el que vostès en les converses que durant aquests dies han ocupat bona part del nostre temps, ens havien promès que havia de ser el denominador comú de les cinc forces polítiques que en aquest Parlament defensen la consulta.

En tercer lloc, vull fer una referència molt breu al Partit Popular, perquè crec que al Partit Popular de Catalunya alguna cosa –encara que a la seva presidenta li costi reconèixer-ho– s'està movent; s'està movent –s'està movent. Hem vist algunes propostes de resolució que em sonen bé; no en els detalls, no estem d'acord amb tots els continguts, però volem fer des d'aquí un reconeixement que..., i sí que m'agradaria que això ho traslladi al PP espanyol, que en prenguin nota, perquè en la proposta que vostès fan de finançament autonòmic –que és una cosa que, realment insòlitàment no està a l'agenda del Govern l'any que ve–, vostès proposen coses que em semblen un bon punt de partida, per un tema que en temps normals hauria de ser fonamental per a Catalunya. I els dic que, com que no estem d'acord amb tot el que vostès plantegen, però en reconeixement al moviment que estan fent, ens abstindrem en aquesta proposta de resolució, perquè pensem que també els necessitem a

vostès per arribar a l'entesa, que..., tant que al president Mas li agrada citar els mitjans de comunicació internacionals, el *Financial Times* i el *The Economist* demanen que ha de ser la sortida a aquest atzucac en la relació de Catalunya i la resta d'Espanya.

I finalment, amb relació a la proposta del Grup Socialista sobre les relacions de Catalunya i la resta d'Espanya. Nosaltres hem presentat una proposta de resolució, la número 2, que, de la mateixa manera que Esquerra Republicana i Convergència i Unió van fer un esforç –vull pensar que sincer– per flexibilitzar el seu llenguatge quan van voler que altres grups ens poguéssim sumar còmodament a la consulta, el desig de celebrar una consulta que materialitzés el dret a decidir de Catalunya, nosaltres el que hem fet, apellant directament –i ho dic perquè a mi algunes de les ambigüitats històriques d'alguns dels partits d'aquesta cambra no m'agraden–, ho dic directament: apellant directament els diputats d'Unió Democràtica, nosaltres presentem..., hem fet tot l'esforç per no incloure cap paraula que els pugui incomodar, creiem que hi ha –en podem dir de moltes maneres– una via alternativa entre la secessió i l'*statu quo*: una reforma profunda de la Constitució en qualsevol cas; junts però millor, i també els ho diré d'una altra manera, i espero, presidenta, que en la seva doble condició de presidenta del Parlament però també de membre d'Unió Democràtica em perdoni l'expressió col·loquial que faré servir, però no voldríem assistir, en cas que no recolzessin la nostra proposta de resolució, al que seria un dels *stripteases* parcials més escandalosos de la política catalana dels últims trenta-cinc anys, que seria com deixar els diputats d'Unió amb el cul a l'aire el senyor Duran Lleida. Espero que entre tots ho puguem evitar i, això sí, amb l'esperit sempre de la concòrdia i d'arribar... Què li sembla, senyor Junqueras, que he dit alguna cosa molt malsonant? Ho diu tothom, aquesta expressió és una expressió normal. Vostè en diu de més grosses, eh?, o sigui que no em miri amb aquesta cara d'ofès. (*Remor de veus.*)

Acabo tornant al que deia al principi: els socialistes estem molt preocupats, perquè ens fa la impressió que aquest debat de política general... (*Persisteix la remor de veus.*) Bé, presidenta, demano...

La presidenta

Senyor Lucena. Senyor Lucena, vagi acabant, perquè...

Maurici Lucena i Betriu

Sí, estic acabant.

La presidenta

...està animant massa tota l'audiència.

Maurici Lucena i Betriu

Perquè tenen poc sentit de l'humor, em sembla. Doncs deia que el Grup Socialista surt d'aquest debat molt preocupat pel que li sembla que és un full de ruta ex-

pressat en forma de propostes de resolució que no respecta l'activitat de la Comissió pel Dret a Decidir, prefigura el resultat del que encara no s'ha consultat, i va inevitablement al xoc de trens. I crec que si encara ens queda entre tots una mica seny, hauríem de fer tot el possible, a través dels nostres vots de les propostes de resolució, per evitar la trencadissa i buscar l'acord que simplement millori el que tots volem, que és la posició de Catalunya.

Moltes gràcies.

(*Aplaudiments.*)

La presidenta

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, l'illustre senyor Josep Enric Millo.

Josep Enric Millo i Rocher

Gràcies, molt honorable presidenta del Parlament de Catalunya. Molt honorable president, senyors consellers, senyores i senyors diputats. Efectivament, aquest és un debat important, estem ja en la recta final... Presidenta, no compta, això, eh?, no sé si... A mi ja em va bé, eh?, però vaja... (*Remor de veus.*)

La presidenta

Les salutacions sempre els les regalo.

Josep Enric Millo i Rocher

Moltes gràcies. Molt amable. (*Rialles.*)

Vull començar aquesta intervenció breu –no funciona, això; bé...– manifestant realment la sorpresa que ens ha produït la lectura de les propostes de resolució en comprovar un fet que realment aquest sí que és un fet insòlit, que no s'havia produït mai en aquesta cambra, almenys que jo recordi, i que crec que val la pena fer ressaltar.

El senyor Lucena deia en la seva primera intervenció, li agafo el fil, que s'havia posat de manifest en aquest debat, clarament, doncs, aquest bloc de govern de Convergència i Unió amb Esquerra Republicana. Però fins i tot és important posar de manifest que, per primera vegada, com dic, el grup parlamentari del partit polític que dóna suport al Govern ha renunciat fins i tot a presentar ni una sola proposta de resolució com a tal, de la mateixa manera que Esquerra Republicana de Catalunya tampoc ho ha fet. Entenc que és una bona manera de no perdre cap votació –si un no presenta cap, segur que no en perd cap–, però això no havia passat mai.

I trobem en aquest moment que les trenta-quatre propostes de resolució signades conjuntament entre Esquerra Republicana i Convergència i Unió fan precisament que el cap de l'oposició d'aquest Parlament de Catalunya, el cap de l'oposició, el que fa és, en un debat tan important com el debat de política general, presentar totes les seves iniciatives conjuntament amb

el partit que dona suport al president del Govern i al Govern de Catalunya. Aquesta és l'oposició que té en aquests moments aquest Parlament. És un fet realment insòlit. I, això –ahir es parlava del que era *cutre* i el que no era *cutre*–, jo crec que això sí que és *cutre* realment, perquè això sí que va directament contra allò que ha de ser, o em penso jo, el debat parlamentari i el debat democràtic. Renunciar a les pròpies iniciatives, jo personalment no ho havia vist mai.

Ara bé, senyor Lucena, permeti'm que li ho digui també amb «carinyo», per ser cap de l'oposició no n'hi ha prou amb sortir aquí a dir-ho, s'ha d'exercir també, eh? I, vist que no hi ha cap de l'oposició en el partit d'Esquerra Republicana de Catalunya, de fet, el Partit Socialista, que de vegades sembla que té una posició clara, en la majoria de les ocasions el que ens demostra és que té una posició ambigua. Però avui, a més a més, amb algunes de les propostes que hem vist que presenta o que signa conjuntament amb Convergència i Unió i Esquerra Republicana, jo diria que fins i tot es deixa arrossegar, per portar-lo cap a aquest camí que vostès diuen que no defensen, que és el camí de la separació, del trencament, de la ruptura, de treure Catalunya de la resta d'Espanya. I vostès, no sé si conscientment o inconscientment, també contribueixen a això, deixant-se arrossegar i posant-se en el mateix «barco», no? Per tant, crec que en aquests moments puc parlar en nom de la legítima oposició d'aquest Parlament de Catalunya. (*Aplaudiments.*)

El Grup Parlamentari del Partit Popular català, la legítima oposició d'aquest Parlament, ha fet un esforç en la presentació d'aquestes vint propostes de resolució per fer allò que al nostre entendre és un debat de política general, que és centrar-se en el que són les necessitats autèntiques dels catalans. Això és el que hem fet.

I, per tant, lluny del que és l'obsessió, que ahir esmentava el mateix portaveu de Convergència i Unió, lluny del que és l'obsessió de l'actual Govern de la Generalitat, nosaltres preferim concentrar l'activitat en allò que al nostre entendre són les prioritats. I per aquest motiu, tot i que, evidentment, en les propostes parlem de tots els elements que ens semblen fonamentals en la gestió del Govern de la Generalitat, en matèria de família, de cultura, de joventut, de benestar social, d'interior i justícia, d'agricultura, de qualitat en l'ensenyament, en la salut, en matèria d'ocupació, d'economia, de fiscalitat, etcètera, vull remarcar en aquesta intervenció en defensa de les nostres propostes de resolució allò que al nostre entendre és l'autèntica prioritat. I crec sincerament, i ho crec modestament també, que sintonitza molt directament amb allò que són les aspiracions legítimes de, sí, la gran majoria dels catalans; la gran majoria dels catalans el que volen és tenir oportunitats de futur, el que volen és tenir realment feina, tenir oportunitats per tenir millor benestar. I això, aquesta, és la prioritat que defensa el Grup Parlamentari del Partit Popular.

Per això hem presentat una proposta que anomenem «prioritats del Govern» en la qual centrem la nostra atenció precisament en això, en un pla de xoc per sortir de la crisi econòmica i per treballar junts per crear

ocupació; regenerar la situació econòmica, el teixit industrial; generar riquesa i distribuir-la més justament, però des de la fixació d'aquesta prioritat, que ha de ser la gran prioritat, i que alguns grups parlamentaris, especialment al meu entendre el que dona suport al Govern, han abandonat. Per això la política industrial, la formació, el finançament dels autònoms, les petites i mitjanes empreses, els emprenedors, el servei públic d'ocupació, la simplificació de l'Administració són els autèntics eixos que haurien de guiar l'activitat del Govern.

Hi han vint propostes de resolució, no les explicaré, però sí que abans de referir-me a la que crec que en aquests moments, doncs, lliga molt amb les coses que hem escoltat abans, vull fer referència a dues que al nostre entendre són també importants: una en què fem també una declaració molt clara amb relació a la necessària regeneració democràtica que necessita Catalunya i que des del Govern d'Espanya s'estan prenent mesures importants, i que crec que és important també que els grups parlamentaris puguin donar-li suport. Aquesta cambra, volem que durant el primer trimestre del 2014 presenti un pla de regeneració democràtica que contempli una sèrie d'aspectes relacionats amb tres elements al nostre entendre fonamentals: un, la transparència dels partits polítics; dos, també el control de la gestió dels càrrecs públics de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, i tres, la lluita contra la corrupció. Aquests també són elements en els quals trobarem la identificació plena amb els interessos dels ciutadans.

I una altra en què també volem deixar clara constància del rebuig, de la condemna enèrgica que al nostre entendre tots hem de fer davant dels atacs que alguns poden fer o fan davant les institucions, els símbols i les persones que actuen democràticament, sigui quin sigui el signe polític del totalitarisme i l'extremisme que els defensi; hi estem enèrgicament en contra i els condemnen tots.

Alhora també, i se'n va parlar ahir, volem també demanar respecte per a totes les expressions democràtiques sigui quina sigui la seva motivació, i especialment per a la que se celebrarà el proper 12 d'octubre, en la qual no tan sols el conseller d'Interior ha de garantir la seguretat, sinó que també volem, i creiem que ell també ho vol, que garanteixi sobretot la llibertat d'expressió i la llibertat per manifestar-se, com dic, sigui quina sigui la seva voluntat.

Hi ha una qüestió que em sembla especialment important de posar en relleu avui en aquest final de debat de política general, que és la gran oportunitat que tenim –la gran oportunitat que tenim–, i ho reflectim en la nostra proposta de resolució sobre el diàleg, la gran oportunitat que tenim de no donar l'esquena al diàleg. Avui Catalunya té una via, ho va dir la presidenta del Grup Parlamentari Popular català ahir en la seva intervenció, té una via, i al nostre entendre és l'única via que ens pot treure d'aquest conflicte, que ens pot portar cap a la solució, anant a l'arrel i a l'anàlisi dels problemes que patint, i aquesta via es diu «diàleg». Aquesta és l'única via.

Pensem que, si el Parlament de Catalunya avui aprova resolucions que posen limitacions a aquest diàleg, que posen condicions prèvies a aquest diàleg, li estem fent un flac favor: no és la millor manera de començar un diàleg posant-hi condicions. Això és donar l'esquena a aquest diàleg; seria un error al nostre entendre. I per aquest motiu no donarem suport a aquelles propostes de resolució que posen condicions prèvies, limitacions a un diàleg que és el que realment necessitem: un diàleg amb lleialtat, un diàleg amb esperit constructiu, un diàleg per encarar les reformes necessàries, com dic, per sortir d'aquest conflicte. Aquest és el diàleg que proposa el president del Govern d'Espanya. I, per tant, la via del diàleg és en aquests moments l'única via que cal emprendre, dins, òbviament, del marc jurídic en què el Govern fonamenta la seva legitimitat. Aquest és el marc, el marc jurídic; no fora del marc jurídic, no portant Catalunya i els catalans a un carreró sense sortida, no alimentant expectatives falses sobre coses que nosaltres des d'aquí no podem fer. Després possiblement decidiran –i en aquest cas crec que estarien fent allò que correspon– presentar-se davant del Congrés dels Diputats, allà on rau la sobirania de tot el poble d'Espanya, i allà plantejar les seves legítimes aspiracions.

Però, si ho fan, facin-ho, facin això de la manera que cal fer-ho. Ahir el president quan acabava la seva intervenció deia: «Fem-ho però fem-ho bé.» «Fer-ho bé» vol dir que, si presenten les seves aspiracions en el Congrés dels Diputats, han d'acceptar les majories allà, de la mateixa manera que altres les acceptem aquí. A cada lloc les majories que hi han són les legítimes majories que uns i altres han de respectar.

I en aquest diàleg, com dic, que és la via de solució, hi cap tot –hi cap tot–, es pot parlar de tot, sempre que sigui dintre del marc jurídic, i, especialment, com hem defensat nosaltres, i aquí –fa pocs anys, no fa ni tan sols encara dos anys, semblava que era l'aspiració de tots– també hi ha la negociació d'un nou model de finançament, que Catalunya necessita, que el necessitem i que el podem aconseguir, un nou model de finançament en el marc del Consell de Política Fiscal i Financera, dins de la LOFCA, però un model singular per a Catalunya, més just, més equilibrat. És possible fer-ho, però sempre que utilitzem el camí que cal fer, que és el camí de la legalitat, el camí de la legitimitat. Donar l'esquena a aquesta oferta de diàleg que tenim en aquests moments sobre la taula seria possiblement el pitjor error que podríem cometre en moments tan importants i tan complexos com els que en aquests moments estem vivint.

I no vull acabar la meua intervenció sense dir una cosa, i és que, de la mateixa manera que ahir alguns grups parlamentaris van rebre felicitacions i agraïments per la feina que havien fet i avui inclús els hem tornat a sentir, doncs, jo no vull ser menys i no vull acabar aquesta intervenció sense felicitar, agrair i felicitar la feina que fan tots els diputats del Grup Parlamentari del Partit Popular català, no només per la feina que fan i per l'esforç i pel treball que fan cada dia, sinó per continuar amb convicció i amb fermesa

treballant per un futur millor per a tots els catalans, en convivència, junts, amb la resta dels espanyols.

Gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

A continuació, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula l'il·lustre senyor Joan Mena.

Joan Mena Arca

Bé, jo abans de tot volia dir que Iniciativa i Esquerra Unida potser no sorprenem a ningú, però no venim aquí a reivindicar-nos com a líders de l'oposició, perquè això no ens correspon a nosaltres, això li correspon a la gent que està a casa seva i a la gent que està aquí reivindicant els drets de Catalunya, socials, nacionals i de tot tipus.

Dic que avui Catalunya té..., Iniciativa i Esquerra Unida considerem que avui Catalunya té tres reptes fonamentals: garantir l'exercici del dret a decidir, donar cobertura i resposta a totes les necessitats socials, que cada dia són més, amb l'objectiu d'evitar les desigualtats, i també aprofundir en més democràcia.

Però tenim també una condició i una obligació. La condició és fer-ho, tot això, de forma urgent, de forma ràpida, per tant amb celeritat; el país no pot esperar més en cap dels tres àmbits. I l'obligació és que aquests reptes els hem de construir de forma col·lectiva, no s'hi valen acords unilaterals que empetteixin políticament el que reclamen les majories socials.

Volia començar fent una reflexió sobre la metodologia de la qual ens hem dotat per abordar aquest tema. Aquesta nova metodologia dificulta construir majories des de l'oposició i, en canvi, està pensada per als que tenen una estratègia compartida. Alguns hem aconseguit, tot i això, fer algunes resolucions conjuntes amb la resta de l'oposició, com ara la que pot garantir la paga extra dels treballadors de la Generalitat de Catalunya o la que demana pressupost per a menjadors escolars, escoles bressol i vetlladores educatives.

Per contra, tenim un altre paquet que és el de les mesures de Convergència i Unió i Esquerra Republicana de Catalunya, que despleguen un acord de govern que no compartim, que no dona respostes a les necessitats actuals dels catalans i de les catalanes, i que, permetin-me que ho digui, ho avala tot als verbs desideratius. I Catalunya ja no pot suportar en aquestes resolucions més verbs desideratius.

Per tant, el que hem fet des d'Iniciativa i Esquerra Unida és plantejar les nostres resolucions en tres eixos, per donar cobertura al que deia el president del meu grup que és el repte que tenim: guanyar la democràcia.

En l'eix nacional. Abans de tot, senyor Lucena, segurament vostè i nosaltres no compartim la mateixa brúixola; per tant, no sé si el grup és «desnortat». En tot cas, qui hauria de decidir si vostè té la brúixola mal

enfocada és la ciutadania, en considerar si és «nortat» o «desnortat» que vostès un dia reivindicuin que el rei ha d'abdicar i l'altre dia reivindicuin que ha de ser la persona que faci... (*aplaudiments*), la persona que faci la mediació en el conflicte polític, i no jurídic, que hi ha entre Catalunya i la resta de l'Estat.

Per tant, sí que li ho dic, nosaltres des del primer dia hem sigut clars, hem dit clarament quina és la nostra proposta. És més, vam ser el primer grup que vam presentar –i vostè la té des de diumenge– aquesta proposta a tots els grups de la cambra. En canvi, vostès el que van fer és negociar, reduint la proposta del text del senyor Rigol de forma bilateral amb Convergència i Unió i Esquerra Republicana. I el que ha fet Iniciativa i Esquerra Unida, en pro del consens, és sumar-nos a aquesta proposta. Per tant, senyor Lucena, no doni lliçons a Iniciativa i Esquerra Unida de coherència, quan vostè, precisament, no pot donar exemple.

Dit això, direm també que la proposta que hem presentat en l'àmbit nacional des d'Iniciativa i Esquerra Unida situa els quatre aspectes que considerem des de la coalició que són necessaris. El primer de tot és el paper central del Parlament. No ho podem avalar tot a una estratègia o a una metodologia presidencialista. Ens cal una estratègia col·lectiva i, per tant, ha de venir avalada per aquest Parlament, ha d'establir un col·lideratge, ha d'haver-hi voluntat de consens per totes les parts i treballar-se en el marc de la comissió parlamentària. El segon principi és que cal també decidir la via. En aquesta necessitat de concreció, per a Iniciativa i Esquerra Unida no n'hi ha prou amb acordar la data i la pregunta, sinó que hem de deixar clara també la via que farem servir. És a dir, necessitem el com –que és la via–, necessitem el què –que és la pregunta– i necessitem el quan –que és la data–, i això, també a proposta del nostre grup, ho hem de començar al Congrés dels Diputats per donar compliment al principi del diàleg que estableix la declaració de sobirania. El tercer principi és que hem donat contingut a la pluralitat, a la qual també ens obliga la declaració de sobirania, i hem de garantir la pluralitat i la rigurositat, també, dels mitjans de comunicació. Dit això, a aquesta resolució hem d'afegir també un aval important en aquest procés, com és el que citava abans, la resolució conjunta entre Convergència i Unió, Esquerra Republicana, Partit Socialista i Iniciativa i Esquerra Unida donant total suport al text elaborat pel senyor Rigol. Aquest és el camí, el camí de la unitat, el camí de la concreció i el camí del compromís.

El segon eix, el dels drets socials: hem presentat des d'Iniciativa i Esquerra Unida una bateria de resolucions que busquen la cohesió social, la justícia i l'equitat. Deia el president ahir, parlava dels artistes del nostre país, també, com una oportunitat per sortir d'aquesta crisi. Jo vull citar també un artista del país, que és un músic català que es diu Cesc Freixas, que diu en una de les lletres de les seves cançons que un país no pot ser lliure si no ho és la seva gent, i en això estem, senyor Mas. Els catalans i les catalanes no poden ser lliures amb un Clínic en vies de privatització; amb l'Administració de justícia en situació de vaga, que també avui ens acompanyen; amb la senyora

Rigau incomplint compromisos parlamentaris i tancant escoles públiques al nostre país; amb una universitat que expulsa les famílies sense recursos de les aules; amb una taxa d'atur que ja és vergonyant. Amb tot això, no podem construir un país en llibertat. I vostès, ja sigui amb la seva acció o amb la seva inacció, estan fent més dèbil el nostre país, estan fent més desigual la nostra societat i estan desatenent cada vegada més la gent que és més vulnerable del nostre país.

Pel que fa al tercer eix de les nostres propostes, l'eix de la regeneració democràtica, a nosaltres ens sorgeix una pregunta: Saben per què Iniciativa i Esquerra Unida estem clarament i decididament a favor del dret a decidir? Perquè nosaltres ho volem decidir tot, volem decidir sobre totes les coses d'aquest país. Vostès, senyor Mas, segurament també amb els seus socis d'Esquerra Republicana, volen guanyar un partit. El que volem Iniciativa i Esquerra Unida és no només guanyar aquest partit sinó també guanyar la lliga, i guanyar la lliga avui vol dir, significa no només guanyar el dret a decidir, que també i que és importantíssim, sinó guanyar els nostres drets socials, guanyar els nostres drets nacionals, els nostres drets laborals, el dret a les pensions, al nostre propi cos, a una convivència de no agressió amb el medi natural o a il·legalitzar els grups feixistes, neonazis, homòfobs i xenòfobs que practiquen violència també en aquest país. Ens calen, per tant, també en aquest àmbit, mesures de regeneració democràtica. No tenim prou amb una democràcia representativa com la que tenim ara, hem d'anar a buscar una democràcia participativa on la ciutadania siguem actors d'aquest procés democràtic. Democràcia és, per tant, senyor Mas, escoltar totes les mobilitzacions, escoltar profundament la mobilització de la via catalana, exitosa; escoltar profundament la mobilització de l'«Encerclem “la Caixa”»; escoltar profundament la manifestació del dia 28 de setembre en favor del dret a l'avortament o escoltar també la marxa educativa que ha tingut lloc aquest estiu pel nostre país. Per cert, parlant de mobilitzacions, volem dir també des d'Iniciativa i Esquerra Unida que la lluita que està portant a terme la comunitat educativa de les Illes Balears és la nostra lluita; per tant, compteu amb nosaltres.

Dit això, les mesures de regeneració democràtica i transparència que vostès ens presenten no ens acaben de convèncer. Segurament, algú pot dir que són un pas una mica més enllà del que tenim fins ara, però, escolti'm, amb els episodis de corrupció que sacsegen aquest de Catalunya i d'altres governs, com el del PP a Madrid, aquestes mesures poden caure en ser unes mesures purament estètiques, i el que necessitem són mesures que transformin democràticament aquest país. Perquè, és clar, jo em pregunto: amb els episodis de corrupció que tenim al país, on estaven aquestes mesures l'endemà del cas Pallerols? On estaven aquests mesures l'endemà del cas Palau? O on estaven les mesures que presenta el PP l'endemà del cas Bárcenas o l'endemà del cas de la Gürtel? Per tant, el que farem Iniciativa i Esquerra Unida és abstenir-nos en les seves propostes perquè segurament podríem compartir el fons, però no tenim confiança en qui ha redactat les propostes, per tant, en la voluntat que hi ha al darrere.

Ara bé, també els volem dir que, si són capaços d'aplicar i fer efectives aquestes mesures, no dubtin que trobaran al costat el Grup d'Iniciativa i Esquerra Unida. Perquè, és clar, el que hem de tenir clar és que la regeneració democràtica comença precisament en aquest Parlament, comença precisament en aquesta cambra, comença amb l'aprovació d'uns pressupostos. Aquesta és la mesura més transparent i més democràtica que pot i ha de fer una cambra com és la nostra, exercint també el seu dret a sobirania. Les mesures de transparència comencen també complint acords. Senyora Rigau, quan complirà vostè els acords que l'insten a no tancar línies i escoles públiques a Catalunya? És una pregunta que ens formulem, i que vostè col·labora a aquesta falta de transparència per part de l'Administració. I, evidentment, també treballem la regeneració democràtica quan s'aproven compareixences a les comissions d'aquest Parlament i no es veten determinades compareixences. Per tant, les propostes de regeneració democràtica comencen també en aquest Parlament.

I per anar acabant, els vull dir que –com els he dit– Iniciativa i Esquerra Unida ens hem marcat aquests tres compromisos, aquests tres objectius, per cert, atenent les peticions que ens han arribat a través d'un *hashtag* que es deia #totadebat, per tant, obert al que podia dir tota la ciutadania, i aquests compromisos es poden resumir en tres eixos fonamentals: volem la consulta sí o sí, volem decidir-ho tot –som sobirans també per decidir quins han de ser els nostres drets– i volem una democràcia real i una Catalunya lliure de corrupció i lliure d'especulació.

Per tant, el que necessita aquest país, senyor Mas, són respostes amb concreció i respostes amb celeritat, que és el que presentem des d'Iniciativa i Esquerra Unida.

(Aplaudiments.)

La presidenta

En nom del Grup de Ciutadans, té la paraula l'il·lustre senyor Jordi Cañas.

Jordi Cañas Pérez

Presidenta, *president*, vicepresidenta, *consellers*, diputados, diputadas, representants de la societat civil que estan en el Parlament, vigíes de Occidente, posar en comú el que nos une i no el que nos divideix; el que suma i no el que resta; el que cohesiona i no el que fractura; intentar resoldre problemes i no crear nous; proposar reformes davant aquells que com a única alternativa proposen la divisió i la ruptura, això és el que ha intentat Ciutadans amb les seves propostes de resolució.

Reformes, reformes en la arquitectura institucional del nostre país. Hay muchas cosas que tenemos que cambiar, muchas cosas que no funcionan bien, muchas cosas que, treinta años después, tenemos que reflexionar entre todos, y proponer alternativas para arreglarlas. Problemas que afectan no únicamente a los catalanes sino al conjunto de los ciudadanos españoles, y que requieren del esfuerzo y la suma de todos, de la suma

de energías a la hora de proponer alternativas. Reformas en las administraciones públicas para que éstas estén al servicio de los ciudadanos y no se beneficien de ellos. Reformas democráticas que mejoren la calidad democrática de nuestro país, que acerquen a los representantes y los representados, que incorporen a los ciudadanos de una manera activa en el debate político, que limpien de corrupción y de malos usos de gobierno nuestra democracia, que hagan que los ciudadanos se empoderen realmente de sus instituciones y que se suture la brecha de confianza entre aquellos que gobiernan y los ciudadanos que les pagan el sueldo. Reformas muy profundas que, repito, requieren la suma de todos, y no la resta.

También proponemos un paquete de medidas que tienen como intención impulsar y reactivar nuestra economía, impulsar y reactivar la actividad económica, ayudar a aquellos que tienen ganas de emprender un negocio, ayudar a aquellos que lo están pasando mal, ayudar a los autónomos, ayudar a las pequeñas empresas, ayudar a los trabajadores, impulsar y reactivar nuestra economía como la única forma de salir de la crisis.

Y en tercer lugar, una defensa firme del estado del bienestar, un blindaje de las conquistas que tanto nos han costado alcanzar, un blindaje de aquello que, como representantes de los ciudadanos, estamos obligados a salvaguardar, que es una garantía de bienestar para el conjunto de nuestra ciudadanía. Éstas eran las propuestas, y son las propuestas que Ciutadans se ha planteado en este debate de política general, porque nosotros pensábamos que esto era un debate de política general, no era una coartada para otras cosas, que después hablaremos largamente.

Y antes de entrar en esas cosas de las cuales hablaremos –no tan largamente– también agradecer al resto de formaciones políticas con las cuales hemos llegado a transacciones en temas tan relevantes y tan importantes como las retribuciones de los servidores públicos, el compromiso de intentar, como mínimo por parte de la oposición, garantizar –garantizar– el mantenimiento del sueldo de los trabajadores públicos. Los trabajadores públicos no cobran una paga extra, los trabajadores públicos trabajan por cobrar una nómina repartida en catorce mensualidades que ustedes no les pueden sacar de su bolsillo, porque hay alternativas, no en propuestas de resolución sino en medidas de ahorro cuando debatamos los presupuestos, y el compromiso que esta cámara tenía haber alcanzado por dignidad política es decirles a aquellos que necesitamos cuando estamos enfermos, necesitamos cuando tenemos un problema, dependemos de ellos para la educación de nuestros hijos o para el funcionamiento de nuestras empresas, que vamos a garantizarle su salario. Ustedes no han querido, ustedes, Convergència i Unió y Esquerra Republicana, porque, claro, para ustedes, las prioridades son otras. Decía la señora Marta Rovira: «Somos dos partidos diferentes.» Oiga, pues se parecen ustedes mucho. Se parecen ustedes tanto, que prácticamente actúan de una forma absolutamente sincronizada o al unísono. Ustedes han venido aquí y han utilizado nuevamente un debate de política ge-

neral para continuar profundizando la fractura social que ustedes están provocando en nuestra comunidad. Son ustedes unos irresponsables –lamento decírselo con esta crudeza. Son ustedes unos irresponsables que están dinamitando cualquier posible acuerdo para mejorar y transformar nuestro país. Y lo hacen asumiendo el coste, un coste que ninguno de ustedes sufrirá.

Vienen aquí y dicen que presentan novedades. Miren, oigan, ustedes han presentado aquí como propuestas de resolución –con algún maquillaje por, simplemente, saltar, cruzar el expediente– su acuerdo de gobierno –su acuerdo de gobierno–, ni más ni menos. Pero, ¿qué novedades han planteado ustedes aquí? ¡Ninguna! Su pacto de legislatura, el *pacte per la llibertat* –de la suya, supongo–, su acuerdo de gobierno. Pero..., que sabemos leer; y entender. Vienen aquí y utilizan este debate, proponiendo su acuerdo de gobierno, para volver a insistir..., y solo hay que leer el orden de las prioridades del documento que han presentado ustedes conjuntamente, en un ejercicio de lamentable pérdida..., ni de la más mínima voluntad de disimular lo que es sin duda un bloque monolítico. Un gobierno que es un comité organizador de una consulta, camuflado, o de operaciones por la sedición –solo hay que leer las propuestas que encabezan su documento conjunto–, y, como decía, cuya prioridad en ese documento es la de siempre: consulta, derecho a decidir, construcción de estructuras de estado, que son prácticamente una declaración de involución democrática..., y lo demás, paja, relleno. ¡Si es que esto lo firmaron ustedes hace casi un año, y no han hecho nada! ¡Si solo han aprobado aquí una ley, hombre!, y es de un impuesto, señor Aragonés. ¡Nada más! En ocho meses, de todo esto que han presentado hoy, que ya lo tenían pactado, ¿qué han hecho? Nada. ¿A qué venían ustedes aquí? Pues, a lo de siempre: a mentir.

Mire, dos partidos que son diferentes y que coinciden en el error, que persisten y son infalibles en el error, que van en contra del bienestar de los ciudadanos, que solo saben mentir y hacer de la excusa su única forma de ocultar su incapacidad para gobernar.

Miren, ustedes no hacen lo que pueden, que es gobernar. Responsabilizan al Gobierno de la nación de las decisiones que adoptan por su negligente gestión, las excusas. Prometen lo que no está en sus manos, mienten. Esa es su forma de gobernar: mentir como coartada de su incompetencia y su incapacidad para gobernar.

Quieren gobernar una nación y no saben gobernar una autonomía. Hablan de diálogo y la hacen pasar por un trágala, por un chantaje y por una imposición. Es realmente un discurso tan lamentable, tan indigente intelectualmente, que a mí me avergüenza en muchas ocasiones estar aquí.

Bueno, y como me quedan dos minutos vamos a hablar del tema importante por el cual se ha montado este debate de política general. El proceso –de Kafka–, el proceso. Yo creo que estamos viviendo un episodio que Borges incorporaría sin duda en la historia universal de la infamia. Primero, por lo que ha comentado el señor Lucena, esta doble propuesta de resolu-

ción, que es, desde luego, delirante. Es que estamos entrando en la dimensión desconocida, donde todo es posible. Realidades paralelas se superponen, lo real y lo ficticio conviven, la ilusión y la mentira se hallan en el mismo plano. Ustedes proponen lo uno y otra cosa, ¡de menos y de más! Pero, oiga, ¿ustedes son serios? No. Incompetentes y poco serios. (*Sona el senyal acústic que indica que s'exhaureix el temps d'intervenció.*)

Dicen, del derecho a decidir –qué poco me queda, presidenta. Miren, «el derecho a decidir es una chorrada que nos inventamos; es derecho a la autodeterminación»: Agustí Colomines, exdirector de la Fundación CatDem. ¿Les suena? ¿Dónde están los tch, tch, tch, tch, ahora? (*Rialles.*) ¿No hay? Una chorrada, el derecho de autodeterminación, pero una chorrada que necesita cómplices. Y siento decírselo, señor Lucena, señor Pere Navarro: ustedes son los fogoneros de esta máquina, de esta locomotora que quiere chocar contra la convivencia. Ustedes son los fogoneros, ¡salten de ese tren! Que no les engañen: el derecho a decidir es una chorrada, como dice Agustí Colomines, que hurta un debate sobre la autodeterminación. Y Cataluña no es una colonia, no es un país oprimido y no está invadido, por mucho que algunos usen ese relato de una forma absolutamente obscena –obscena, obscena.

Miren, para acabar, ¿por qué nosotros no vamos a votar «sí» al derecho a decidir? Porque ya somos ciudadanos libres de un país libre y democrático. No sé algunos dónde se piensan que viven, pero en una democracia de ciudadanos libres, que es España.

Gracias, presidenta; presidente, *consellers*, diputados...

(*Aplaudiments.*)

La presidenta

En nom del Grup Mixt, té la paraula el senyor David Fernàndez.

David Fernàndez i Ramos

Gràcies, presidenta. Sense comentaris. I una prèvia: ja deia Walter Benjamin que només la memòria salva els vençuts. I, ja que algú parlava d'Espanya, avui fa trenta-vuit anys que es van produir els últims afusellaments del franquisme –Txiki i Otaegi, els cinc companys del FRAP–, d'un règim que va començar assassinant, que va assassinar fins al 1952 al Camp de la Bota i que va morir... –no va morir, perdó–, i que va també formalment acabar afusellant.

Dit això, situem-nos en l'ordre del dia, que és la presentació de les propostes de resolució a aquest Ple de política general: Països Catalans, 2012, conjuntura crítica, o va endavant o va endarrere, i per presentar les propostes de la Unitat Popular, doncs, una per una.

La primera, la que fa referència al procés cap a la llibertat política d'aquest poble, negada al llarg de la història, que no existeix, que avui alguns encara pretenen negar, que ha estat transaccionada amb els companys d'Iniciativa per Catalunya Verds - EUiA, d'Esquerra Republicana i de Convergència; per fi, passar de les

paraules als fets, començar a passar de les paraules als fets i intentar articular i materialitzar la concreció de la llibertat concreta, perquè la llibertat o és concreta o no és; per tant, de posar fil a l'agulla. Entenem que es posen data, consulta i termini, sobretot; entenem que hi ha uns terminis del viatge a Madrid, qui sap si un viatge enlloc, és el nostre parer, atesa la cultura política, mediàtica i judicial hegemònica a l'Estat espanyol, que no té res a veure amb els pobles de la resta de l'Estat espanyol.

Podem entendre, i ho respectem –només faltaria– però no ho compartim pas, que alguns pretenguin que el diàleg avui, a la llum de la història recent i passada, sigui possible. I això no menysté el valor del diàleg, ni molt menys. Ahir insistíem que el nostre diàleg és permanent amb les cultures de l'Estat espanyol i d'arreu de la Mediterrània, però sí que ens agradaria, com vam dir ahir, insistir que no val tampoc el frau de la prostitució del mot «federalisme». El federalisme original i originari és el de Pi i Margall i el que des de la llibertat recuperada decideix amb qui ens associem o a qui ens federem. Això també és fer trampa.

Per tant, avançar..., per això hem transaccionat aquesta resolució, per avançar en el mandat popular que va néixer de les urnes, que va néixer d'una expressió àmplia, majoritària i democràtica, a ressò també, òbviament, de la Via Catalana, de les múltiples mobilitzacions que va haver-hi, també, les cinquanta mil persones que es van mobilitzar a la crida de l'esquerra independentista, i per passar de la voluntat a la determinació.

Nosaltres, en l'exercici de la natació sincronitzada, és obvi que pensem que són necessàries les àmplies majories socials, plurals, discrepants també entre elles, però és obvi que només votarem aquesta resolució, la que posa data, consulta i termini, la que posa fil a l'agulla, perquè nosaltres, que ens considerem néts i nètes de Ferrer i Guàrdia, de Salvador Seguí, doncs, ens devem al nostre poble i a les classes populars, i no pas a la patronal i les seves pressions, entre altres consideracions.

Segona proposta en el mateix context gairebé i davant els atacs acientífics i barroers a la llengua i a la cultura secularment minoritzada: doncs, una transaccionada, també, amb el Partit dels Socialistes de Catalunya, amb Iniciativa, amb Esquerra, amb Convergència, respecte a la llengua i la cultura arreu dels Països Catalans.

Un tercer bloc que ahir també es debatia, sobre mercat o gent.... El president ens va convidar a escollir entre gent o democràcia, però passa que el mot «gent» està dins de «democràcia», que és *demos*, que és «poble». Però, en tot cas, avui manen els mercats, no mana la gent; per això volem autodeterminar-nos. Pensem que la política avui ha quedat també «jivaritzada», ha quedat retallada, les possibilitats d'intervenció en el nostre desordre social; per tant, posem tiretes a democràcia, massa sovint gotes enmig d'un desert, i apedacem, quan el que caldria és operar profundament. Per tant, una proposta de resolució sobre un nou model econòmic, que ja està arribant, afortunadament, de baix a dalt, i aquelles dinàmiques que la CUP sempre ha ma-

nifestat, des del primer dia, respecte al pagament del deute, la financerització de la crisi i el fet que estem pagant una crisi que nosaltres no hem provocat, i que els que van guanyar amb la crisi hagin guanyat..., els que van guanyar abans de la crisi tornin i segueixin guanyant amb la mateixa crisi, i guanyaran segurament, si no ho canviem, després de la crisi.

En la mateixa línia, una quarta proposta, que és sobre economia social i solidària, una de les claus de volta de la solució, juntament amb el reforçament del sector públic i la recuperació de l'economia productiva, i també d'oposició a com s'està plantejant la futura Llei de cooperatives.

Una cinquena mesura per blindar el territori, i també per posar fi al marc polític, jurídic i institucional que va perpetrar i que va permetre el tsunami immobiliari i el cicle d'especulació embogida que a tantes famílies i a tantes persones i a tants treballadors ha desnonat. Posar fi, per tant, al desgavell urbanístic, perquè encara avui el marc jurídic és el que va permetre el que va passar en el passat més recent, i que, tot sigui dit, es va legislar des d'aquesta cambra.

Una sisena proposta, òbviament, un reclam continuat de la nostra societat respecte a la desigualtat i la injustícia, que és la fi dels desnonaments. I en tenim una primera oportunitat, la té el Govern i la té el conseller Espadaler, i és que no desnonin el bloc, l'obra social de la PAH a Salt el proper 16 d'octubre. A sobre que la gent substitueix la política pública que hauria d'existir i és la gent qui fa polítiques públiques de realotjament de famílies depauperades per la crisi..., cridem obertament a la desobediència, més encara quan són pisos de la Sareb. Prou de defensar els que han guanyat amb la crisi.

En la mateixa lògica, també, una proposta de resolució per canviar radicalment l'anomenat «mercado de l'habitatge» i per garantir el dret fonamental a l'habitatge. I amb una breu reflexió que ens remet a l'ahir, a l'avui, al demà. Barcelona, 1932: la Comissió d'Aturats Forçosos lliura una demanda a l'Ajuntament de Barcelona, eloqüent i singular, on demana que no es desnoni més gent aturada, que es gravin les rendes altes i que es doni sortida als vint mil pisos buits a la ciutat de Barcelona –avui, vuitanta mil.

Altres són sobre sanitat pública. No ens cap al cap cap CAP tancat. *Hands off*, que deia ahir també el president Mas, però *hands off* també, que el mercat tregui les seves mans de drets socials i drets que haurien d'estar protegits únicament pel sector públic.

N'hi ha altres respecte a la situació crítica de les universitats i de l'educació, per descomptat, i de l'ensenyament.

Sobre els drets dels treballadors, sobre les retallades comptabilitzades a les quals ahir també ens referíem –perquè nosaltres comptem totes les retallades, també les de l'any que ve, les d'aquest any i les del que vindrà–, i oposats també a la reforma laboral.

Una –que, citant Mandela, una nació no es jutja pel tracte que dona als seus ciutadans que viuen de forma més benestant, sinó per com tracta als seus

ciutadans més febles o desprotegits—, que és sobre la infància.

Una altra sobre el dret al propi cos —que ja s'hi han referit també—, que està transaccionada amb Iniciativa i amb el PSC.

Una altra d'oposició frontal a Barcelona World. No fem el futur d'aquest país al capitalisme ludòpata. És molt senzill: qui no juga al pòquer no perd al pòquer, i al pòquer sempre guanyen els mateixos, que són els que tenen les cartes marcades.

Una altra, transaccionada amb Iniciativa, sobre el *fracking*, per posar fil a l'agulla a les conclusions.

Una altra sobre la dissolució de la Brigada Mòbil i sobre un canvi en la política i en la cultura policial en aquest país, tirant enrere el cicle de control social i el cicle repressiu, i també, com avui també s'ha anunciat una proposta sobre la reparació i les víctimes, nosaltres no volem més víctimes, no volem dir com repararem futures víctimes; simplement no volem més víctimes. Per tant, prohibició de les bales de goma i activar ja les garanties, en el marc de drets internacionals i humans, de reconeixement, de reparació i de garanties de no-repetició.

I una darrera, sobre municipalisme, perquè el país, la gent, són els barris, són els municipis i és la vida quotidiana. Per tant, totes aquestes consideracions. Són setze propostes.

I dues reflexions finals..., quan parlàvem de mercat i de gent. Citaré Pasqual Maragall, que fa molts anys en aquesta cambra va citar aquell «3 per cent» que tanta polèmica va generar. Al nostre parer, no estava informat molt exactament de les tarifes. Però el senyor Pascual Maragall, al Palau, un dia..., en un llibre recentment publicat li posen una cita literal, a la platea del Palau, que diu: «Et penses que sóc jo, qui mana a Catalunya? Doncs no, són aquests, els que manen. Aquí hi ha el 95 per cent del PIB català.» I amb això ja està tot dit.

Ahir es parlava de la cultura del pacte. Nosaltres no som de la cultura del pacte. Som de la cultura de la història dels drets populars, som de la cultura de la lluita, del conflicte ben entès, el conflicte entre drets i privilegis i el conflicte de la lluita i la resistència social. I això, finalment, òbviament, en l'actual conjuntura de Països Catalans 2013, ens permet afirmar que, efectivament, volem avançar en la consulta, que sigui al més aviat possible, per guanyar el referèndum per àmplia majoria i per obrir un procés constituent democràtic. Sí. Efectivament, per nosaltres la independència és un estri polític, social, econòmic i cultural per canviar-ho tot.

Gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, la il·lustre senyora Maria Mercè Jou.

M. Mercè Jou i Torras

Gràcies, presidenta. President, vicepresidenta, consellers, diputats i diputades, avui és un dia que vull començar també fent agraïments, i agraïments molt sincers. El meu primer agraïment és al Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, que conjuntament amb el Grup de Convergència i Unió ha fet possible l'elaboració d'aquestes propostes, que emmarquen els objectius i també els mitjans per fer-los possibles d'aquest nou curs polític que encetem.

Nosaltres estem molt satisfets de la feina que s'ha fet...

(Algunes persones del públic s'aixequen i es posen d'esquena per mostrar unes consignes.)

La presidenta

Senyora Jou, perdoni un segon. Les persones que estan al públic, que s'asseguin i que no facin manifestacions com les que fan. Estan a la cambra. I, si no, hauran de sortir de l'hemicicle.

M. Mercè Jou i Torras

Bé...

La presidenta

Senyora Jou, comenci, sí.

M. Mercè Jou i Torras

Gràcies, presidenta. Fet aquest agraïment al Grup d'Esquerra Republicana i també al de Convergència i Unió, voldria dir al senyor Millo, amb tot el «cariño» del món, que jo no he vist mai en cap diccionari que «oposició» sigui sinònim de posar pals a les rodes en tot.

També voldria fer una agraïment especial a Iniciativa per Catalunya i a la CUP per haver fet possible, juntament també amb Convergència i Unió i amb Esquerra Republicana, la proposta pel dret a decidir. Dimecres el president ens demanava un ampli suport a aquesta proposta, i crec, doncs, que aquest ampli suport avui podrem demostrar que l'hem aconseguit.

També he de fer referència, lògicament, a l'altra proposta de resolució que hi ha, la que està més basada en el pacte nacional, que dóna suport al document base elaborat en el pacte nacional. I amb tot el «cariño» del món diria al senyor Lucena que no ha entès res, absolutament res, que una cosa és el què i l'altra cosa és el quan i el com, però que nosaltres estem tan interessats que vostès acabin estant en aquest procés que els ho continuarem explicant reiteradament fins que aconseguim que estiguin aquí.

I ja que estem en aquest punt, nosaltres també volem fer un incís que per nosaltres és molt important. I en aquest cas sí que vaig referència directament a la seva proposta número 2. Aquesta proposta, li ho dic clàrissimament, la considerem una proposta trampa. I els contestaré amb una cita literal: «Ara el que importa és anar recorrent de manera encertada els passos que han

de portar-nos a la convocatòria d'una consulta legal. En aquest moment, a Catalunya no hauríem de dividir energies discutint sobre les opcions diferents que s'hauran de votar. El que cal és que el màxim de forces possibles donin suport a la celebració de la consulta.» Ja li he dit que aquesta cita és literal. Senyors del PSC, ens sap molt de greu aquest posicionament, perquè mentre vostès s'han dedicat a anar a furgar entre Convergència i Unió, a Convergència i Unió el que hem fet és dedicar-nos a posar-nos d'acord amb Esquerra Republicana, amb Iniciativa per Catalunya i amb la CUP per arribar a la proposta que avui portarem a aprovació. I nosaltres estem convençuts que en aquesta proposta de resolució que portem no hi ha res, absolutament res, que pugui molestar el PSC, cosa que no podem dir pas de la seva proposta. I, com se'ls va dir ahir, preguntin a la gent, als catalans, què n'esperen, d'aquest debat, i digui'm si, francament, el que esperen ells d'aquest debat és precisament que vostès continuïn furgant per veure si en comptes de contribuir a un procés contribueixen perquè dos o tres partits polítics puguin acabar malament. Crec que això no és el que esperen els catalans i les catalanes.

També vull donar les gràcies a altres grups polítics que han fet possible transaccions, perquè hem tingut moltes ganes també de transaccionar amb altres grups polítics. I aquí sí que també en vull destacar una, i vull destacar la que s'ha aconseguit de la llengua, sobretot en el moment que estem ara. És molt important, la transacció que hem aconseguit. I vull fer un esment especial a la CUP, perquè gràcies a la CUP ha sigut possible fer aquesta transacció, transacció que, evidentment, també recordaré que només no han subscrit dos grups. No cal que els digui quins són, els dos grups que no l'han subscrit, perquè no hi ha cap sorpresa. Són els de sempre. Però, en aquest cas, en aquests moments, i sobretot quan la nostra llengua està atacada aquí, a València, a les Balears i a la Franja, aquest tipus de propostes de resolució i aquest màxim suport que els donem creiem que és un aspecte molt i molt important.

Evidentment que nosaltres, conjuntament amb Esquerra Republicana, hem fet més propostes de resolució, propostes de resolució que parlen d'estructures d'estat propi, d'hisenda pròpia, de sostenibilitat de les finances públiques i també, evidentment, del foment de l'ocupació. I dintre del foment de l'ocupació, que és bastant llarga..., tots els temes que s'hi exposen, jo en destaco uns quants, només: la futura Llei d'ocupació, o la reforma del Servei d'Ocupació de Catalunya, la renda mínima i també la Llei de cooperatives, i també que ens hem proposat fer un estudi sobre el conjunt de prestacions i rendes públiques per avaluar realment si compleixen la finalitat que tots esperem o si cal que revisem alguna cosa.

I, també, un aspecte per nosaltres molt important és que hem tornat a conveniar que mantindrem els ajuts als centres especials de treball, sense que això suposi que deixem de reclamar a l'Estat els diners que haurien d'enviar per aquest concepte. Perquè hi ha una cosa que, francament, no entenem: no entenem com es pot ser tan insensible davant d'aquestes necessitats que te-

nen aquestes persones per poder desenvolupat un lloc de treball; no entenem com davant de persones amb una discapacitat diferent l'Estat espanyol nega aquests recursos i en canvi nosaltres els hem de posar amb escreix. Com tampoc no entenem, i permeti'm una miqueta la conya, que els que diuen que l'objectiu –objectiu– principal –principal– ha de ser la sortida de la crisi i que el més important és això..., però resulta que a Catalunya –jo..., si no vaig equivocada, la setmana que ve estarem al mes d'octubre– els recursos per poder fer les polítiques d'ocupació del 2013 encara no han arribat. Per tant, primer digui'm com ho podem fer –com ho podem fer–, i quin interès realment tenen vostès pels treballadors aturats en aquests moments quan resulta que nosaltres encara no tenim –la setmana que ve, mes d'octubre– els recursos.... (*Veus de fons.*) Si és que els tenim, avisi'm, però en tot cas aquí no han arribat. En tot cas, s'han degut perdre.

(*Remor de veus.*)

La presidenta

Senyors diputats, vostès ja han intervingut. Estem en l'última intervenció. (*Remor de veus.*) «Ara sí»? I què vol dir, «ara sí»? (*Persisteix la remor de veus. Rialles.*) No, tots han parlat. Falta l'últim grup. Per tant, continuï.

M. Mercè Jou i Torras

Gràcies, presidenta. També hi han més propostes de resolució: d'acció social, de salut, de projecció exterior, de cultura, d'habitatge, d'infraestructures i mobilitat, de modernització de l'Administració i de la funció pública... I en aquest cas permeti'm també recordar un aspecte que nosaltres considerem important i que ha quedat garantit també amb aquestes propostes de resolució, i és que podrem fer front a la paga extraordinària del 2014 un cop rebem la compensació des de l'Estat per l'impost d'entitats financeres que operen a Catalunya, que encara no se'ns ha donat.

Hi han més propostes de resolució, perquè hem intentat abordar pràcticament tots els àmbits: pobresa, transparència, qualitat democràtica, universitats, recerca i innovació, defensa de les competències, fiscalitat, fins i tot frau fiscal, i això que, bàsicament, nosaltres en aquest aspecte hi podem fer ben poca cosa, perquè només gestionem pràcticament el 5 per cent de tots els impostos que pateixen..., o no pateixen, perquè també hem de voler sempre pagar els impostos, però d'alguna manera, doncs, només podem controlar aquest 5 per cent.

Hi han més aspectes, però n'hi ha un que per nosaltres és bastant clau, també, que és el tema de l'agricultura. Tot i que és cert que votarem algunes propostes de resolució d'altres partits en aquest aspecte, nosaltres només portem una proposta de resolució que és molt clara, i és que nosaltres el que volem fer aquí és un debat monogràfic, i aquest és el compromís que hem agafat. I també voldria que quedés molt clar que si fins ara no l'hem fet ha estat a petició del mateix sector, perquè, evidentment, quan fem aquest debat totes les

forces polítiques hauran d'opinar sobre quin ha de ser i com podem potenciar el futur d'aquest sector, però sempre de la mà de la gent del sector.

I per acabar ja només voldria fer una breu referència a les normes que aquesta vegada ens hem autoimposat els diputats i les diputades en aquest debat de política general perquè tot plegat fos una miqueta més senzill que altres vegades, no? Això sí que és cert que ha pogut dificultar alguna transacció. Segurament, tots ens hi hem trobat, que alguna cosa que n'hauríem votat un trosset..., però ara ja no es pot fer, això, i, per tant, alguna cosa ha pogut bloquejar. Però jo entenc que el resultat és molt més global i que el resultat és molt millor; crec que serà molt millor, i ho veurem ara en les votacions. Però del que sí que no en tinc cap dubte és que en allò que nosaltres hem considerat essencial –tema del dret a decidir, tema del desenvolupament econòmic i, sobretot, tema social– hem aconseguit portar les propostes de resolució endavant, bàsicament amb Esquerra Republicana, però també amb altres grups d'aquesta cambra.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Acabat el debat, procedirem ara a la votació de les propostes... (Maurici Lucena i Betriu demana per parlar.) Ah!, senyor Lucena.

Maurici Lucena i Betriu

Per al·lusions, presidenta.

La presidenta

En un debat de política general, senyor Lucena, normalment no s'han admès les al·lusions si no és per una qüestió d'ordre. Les al·lusions podrien ser múltiples, i en un debat de política general jo crec que no s'han d'admetre. Per tant, procedirem ara a la votació de les propostes de resolució.

Abans de començar les votacions, els comunico que, d'acord amb l'article 84 del Reglament, per a aquesta sessió plenària la diputada Alícia Romero, del Grup Parlamentari Socialista, ha delegat el seu vot per motius de maternitat al portaveu del seu grup, senyor Maurici Lucena. Per tant, després de cada votació mirarem de ser àgils i demanaré al senyor Lucena el sí, el no o l'abstenció.

Iniciem la votació de les propostes de resolució presentades pels diferents grups segons l'ordre d'entrada al registre general del Parlament. En primer lloc, procedirem a la votació de les propostes de resolució del Grup Parlamentari de Ciutadans. Sàpiguen que les votacions de les propostes transaccionals quedaran per al final. Jo ho aniré dient, però també vostès crec que ho tenen en el guió.

Del bloc 1, relatiu a la convivència i el marc constitucional, votem la proposta número 1.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 9 vots a favor, 105 en contra i 18 abstencions...

Senyor Lucena? (Pausa.)

Cent sis vots en contra.

Votem ara la proposta número 2.

Comença la votació.

Senyor Lucena? (Pausa.)

Ha estat rebutjada per 27 vots a favor i 105 en contra.

Votem la proposta número 3.

Comença la votació.

Senyor Lucena? (Pausa.)

Ha estat rebutjada per 27 vots a favor i 106 en contra.

Votem la número 4.

Comença la votació.

Senyor Lucena? (Pausa.)

Ha estat rebutjada per 22 vots a favor, 90 en contra i 21 abstencions.

Del bloc II, relatiu a la reforma de l'Administració, votem la proposta número 5.

Comença la votació.

Senyor Lucena? (Pausa.)

Ha estat rebutjada per 27 vots a favor, 106 en contra.

Votem la proposta número 6.

Comença la votació.

Senyor Lucena? (Pausa.)

Ha estat rebutjada per 9 vots a favor, 106 en contra i 18 abstencions.

La proposta número 7 del Grup Parlamentari de Ciutadans ha estat transaccionada i passarà a votar-se al final.

Del bloc tercer, relatiu al model econòmic, votem la proposta número 8.

Comença la votació.

Senyor Lucena? (Pausa.)

Ha estat rebutjada per 9 vots a favor i 124 en contra.

Votem la proposta número 9.

Comença la votació.

Senyor Lucena? (Pausa.)

Ha estat rebutjada per 60 vots a favor i 73 en contra.

Votem la proposta número 9... (Veus de fons.) No, 10... (Remor de veus.) Perdó, perdó, perdó... (Veus de fons.) La 10 és una proposta transaccionada i es votarà al final.

Votem ara la proposta número 11.

Comença la votació.

Senyor Lucena? *(Pausa.)*

Ha estat rebutjada per 60 vots a favor i 73 en contra.

Votem la número 12.

Comença la votació.

Senyor Lucena? *(Pausa.)*

Ha estat rebutjada per 60 vots a favor i 73 en contra.

Les propostes número 13 i número 14 han estat transaccionades i es votaran al final.

Del bloc quart, relatiu a la salvaguarda de l'estat del benestar, votem la número 15.

Comença la votació.

Senyor Lucena? *(Pausa.)*

Ha estat rebutjada per 9 vots a favor, 103 en contra i 21 abstencions.

Votem la número 16.

Comença la votació.

Senyor Lucena? *(Pausa.)*

Ha estat rebutjada per 27 vots a favor i 106 en contra.

La proposta número 17 ha estat transaccionada i la votarem al final.

Votem ara la número 18.

Comença la votació.

Senyor Lucena? *(Pausa.)*

Ha estat rebutjada per 60 vots a favor, 70 en contra i 3 abstencions.

Votem la número 19.

Comença la votació.

Senyor Lucena? *(Pausa.)*

Ha estat rebutjada per 60 vots a favor, 73 en contra.

Votem ara la número 20.

Comença la votació.

Senyor Lucena? *(Pausa.)*

Ha estat rebutjada per 9 vots a favor, 121 en contra i 3 abstencions.

Passem ara a les propostes de resolució del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

Pel que fa a aquestes propostes de resolució, votarem sempre la part resolutiva de cadascuna d'elles.

La proposta número 1 ha estat transaccionada i es votarà al final.

Passem a la proposta número 2.

Comença la votació.

Senyor Lucena? *(Pausa.)*

Ha estat rebutjada per 45 vots a favor, 70 en contra i 18 abstencions.

Votem la número 3.

Comença la votació.

Senyor Lucena? *(Pausa.)*

Ha estat rebutjada per 35 vots a favor, 89 en contra i 9 abstencions.

Votem la número 4.

Comença la votació.

Senyor Lucena? *(Pausa.)*

Ha estat rebutjada per 13 vots a favor, 88 en contra i 32 abstencions.

Votem ara la proposta número 5.

Comença la votació.

Senyor Lucena? *(Pausa.)*

Ha estat rebutjada per 33 vots a favor, 97 en contra i 3 abstencions.

Votem ara la proposta número 6.

I els faig avinent que el Grup Parlamentari d'Iniciativa Verds - Esquerra Unida i Alternativa ha retirat l'aparat amb el títol «pel que fa a accions de justícia i de recuperació de la memòria democràtica amb relació al feixisme», que són els punts 1 i 2.

Per tant, es vota la resta de la proposta.

Comença la votació.

Senyor Lucena? *(Pausa.)*

Ha estat aprovada per 106 vots a favor, 18 en contra i 9 abstencions.

Votem la número 7.

Comença la votació.

Senyor Lucena? *(Pausa.)*

Ha estat rebutjada per 51 vots a favor, 70 en contra i 12 abstencions.

Votem la número 8.

Comença la votació.

Senyor Lucena? *(Pausa.)*

Ha estat rebutjada per 36 vots a favor, 88 en contra, 9 abstencions.

Les propostes números 9, 10 i 11 han estat transaccionades, i es votaran al final.

Votem ara la proposta número 12.

Comença la votació.

Senyor Lucena? *(Pausa.)*

Ha estat rebutjada per 45 vots a favor, 70 en contra i 18 abstencions.

La proposta número 13 ha estat transaccionada.

Votem ara la proposta número 14.

Comença la votació.

Senyor Lucena? *(Pausa.)*

Ha estat rebutjada per 45 vots a favor, 69 en contra i 18 abstencions.

La proposta número 15 ha estat transaccionada i la votarem al final.

Votem ara la proposta número 16.

Comença la votació.

Senyor Lucena? *(Pausa.)*

Ha estat rebutjada per 45 vots a favor, 70 en contra i 18 abstencions.

Votem la número 17.

Comença la votació.

Senyor Lucena? *(Pausa.)*

Ha estat rebutjada per 57 vots a favor, 67 en contra i 9 abstencions.

Votem la número 18.

Comença la votació.

Senyor Lucena? *(Pausa.)*

Ha estat rebutjada per 16 vots a favor, 90 en contra i 26 abstencions.

Votem la número 19.

Comença la votació.

Senyor Lucena? *(Pausa.)*

Ha estat rebutjada per 36 vots a favor i 97 en contra.

Votem ara la proposta número 20.

Comença la votació.

Senyor Lucena? *(Pausa.)*

Ha estat rebutjada per 51 vots a favor, 70 en contra i 12 abstencions.

Passem ara a la votació de les propostes de resolució del Grup Mixt.

La proposta número 1 i la proposta número 2 han estat transaccionades i es votaran al final.

Votem ara la proposta número 3, sobre un nou model econòmic.

Comença la votació.

Senyor Lucena? *(Pausa.)*

Ha estat rebutjada per 3 vots a favor, 117 en contra i 13 abstencions.

Votem la número 4, sobre l'economia social i solidària.

Comença la votació.

Senyor Lucena? *(Pausa.)*

Ha estat aprovada per 105 vots a favor i 27 en contra.

Votem ara la proposta número 5, sobre mesures per blindar el territori.

Comença la votació.

Senyor Lucena? *(Pausa.)*

Ha estat rebutjada per 3 vots a favor, 88 en contra i 42 abstencions.

Votem la número 6, sobre persones víctimes d'execucions hipotecàries i desnonaments.

Comença la votació.

Senyor Lucena? *(Pausa.)*

Ha estat rebutjada per 16 vots a favor, 97 en contra i 20 abstencions.

Votem la número 7, sobre la satisfacció del dret fonamental a l'habitatge.

Comença la votació.

Senyor Lucena? *(Pausa.)*

Ha estat rebutjada per 16 vots a favor, 117 en contra.

Votem la número 8, sobre la titularitat pública de la sanitat i l'accés universal gratuït.

Comença la votació.

Senyor Lucena? *(Pausa.)*

Ha estat rebutjada per 16 vots a favor, 108 en contra i 9 abstencions.

Votem la número 9.

Comença la votació.

Senyor Lucena? *(Pausa.)*

Ha estat rebutjada per 4 vots a favor, 116 en contra i 13 abstencions.

Votem la número 10, sobre els drets dels treballadors.

Comença la votació.

Senyor Lucena? *(Pausa.)*

Ha estat rebutjada per 4 vots a favor, 117 en contra i 12 abstencions.

Votem la número 11, sobre la infància.

Comença la votació.

Senyor Lucena? *(Pausa.)* Sí.

Ha estat aprovada per 133 vots a favor –la primera. *(Aplaudiments.)*

Votem ara la proposta número 12, sobre el dret a decidir sobre el propi cos.

Comença la votació.

Senyor Lucena? *(Pausa.)*

Ha estat aprovada per 88... *(aplaudiments)*, per 88 vots a favor, 31 en contra i 11 abstencions.

Votem ara la proposta número 13.

Comença la votació.

Senyor Lucena? *(Pausa.)*

Ha estat rebutjada per 16 vots a favor, 108 en contra i 9 abstencions.

La proposta número 14 ha estat transaccionada, i quedarà per a la votació al final.

Votem la número 15.

Comença la votació.

Senyor Lucena? *(Pausa.)*

Ha estat rebutjada per 3 vots a favor, 75 en contra i 53 abstencions.

Votem ara la número 16.

Comença la votació.

Senyor Lucena? *(Pausa.)*

Ha estat rebutjada per 16 vots a favor, 97 en contra i 20 abstencions.

Passem ara a la votació de les propostes de resolució del Grup Parlamentari Socialista.

Votem ara la proposta número 1.

Comença la votació.

Senyor Lucena? *(Pausa.)* Sí.

Ha estat rebutjada per 33 vots a favor i 100 en contra.

Votem ara la número 2.

Comença la votació.

Senyor Lucena? *(Pausa.)*

Ha estat rebutjada per 20 vots a favor, 98 en contra i 13 abstencions.

Votem ara la número 3.

Comença la votació.

Senyor Lucena? *(Pausa.)* Sí.

Ha estat rebutjada per 34 vots a favor, 86 en contra i 13 abstencions.

Votem la número 4.

Comença la votació.

Senyor Lucena? *(Pausa.)* Sí.

Ha estat rebutjada per 63 vots a favor, 70 en contra.

Votem la número 5.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 91 vots a favor, 20 en contra i 22 abstencions.

Votem la número 6.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 61 vots a favor, 71 en contra.

La proposta número 7 està transaccionada i la votarem al final.

Votem la número 8.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 36 vots a favor, 87 en contra i 9 abstencions.

La proposta número 9 ha estat transaccionada i es votarà al final.

Passem ara a la votació de la proposta número 10.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 47 vots a favor, 73 en contra i 13 abstencions.

Votem la proposta número 11.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 33 vots a favor, 90 en contra i 9 abstencions.

Votem la número 12.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 36 vots a favor, 70 en contra i 27 abstencions.

Votem ara la número 13.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 33 vots a favor, 88 en contra i 12 abstencions.

Votem la número 14.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 33 vots a favor, 97 en contra i 3 abstencions.

Passem ara a votar la número 15.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 62 vots a favor, 70 en contra.

Votem la número 16.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 33 vots a favor, 88 en contra i 12 abstencions.

Votem la número 17.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 45 vots a favor, 70 en contra i 18 abstencions.

Votem la número 18.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 33 vots a favor, 88 en contra i 12 abstencions.

Votem la número 19.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 42 vots a favor i 91 en contra.

Votem la número 20.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 33 vots a favor, 88 en contra i 12 abstencions.

Passem ara a votar les propostes de resolució del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

Votem la número 1.

Comença la votació.

Senyor Lucena? *(Pausa.)*

Ha estat rebutjada per 44 vots a favor, 86 en contra.

Votem la proposta número 2.

Comença la votació.

Senyor Lucena, sí? *(Pausa.)*

Ha estat rebutjada per 47 vots a favor i 86 en contra.

Votem la número 3.

Comença la votació.

Senyor Lucena? *(Pausa.)* Abstenció.

Ha estat rebutjada per 27 vots a favor, 73 en contra i 33 abstencions.

Votem la número 4.

Comença la votació.

Senyor Lucena? *(Pausa.)* Abstenció.

Ha estat rebutjada per 27 vots a favor, 86 en contra i 20 abstencions.

Votem la número 5.

Comença la votació.

Senyor Lucena? *(Pausa.)*

Ha estat rebutjada per 18 vots a favor, 86 en contra i 29 abstencions.

Votem la número 6.

Comença la votació.

Senyor Lucena? *(Pausa.)*

Ha estat rebutjada per 27 vots a favor, 105 en contra i 1 abstenció.

Votem la número 7.

Comença la votació.

Senyor Lucena? *(Pausa.)*

Ha estat rebutjada per 27 vots a favor, 106 en contra.

Votem la número 8.

Comença la votació.

Senyor Lucena? *(Pausa.)*

Ha estat rebutjada per 19 vots a favor, 105 en contra i 9 abstencions.

Votem la número 9.

Comença la votació.

Senyor Lucena? *(Pausa.)* Sí.

Ha estat rebutjada per 60 vots a favor, 70 en contra i 3 abstencions.

Votem la número 10.

Comença la votació.

Senyor Lucena? *(Pausa.)*

Ha estat rebutjada per 18 vots a favor, 105 en contra i 9 abstencions.

Votem la número 11.

Comença la votació.

Senyor Lucena? *(Pausa.)*

Ha estat rebutjada per 27 vots a favor, 105 en contra.

Votem la número 12.

Comença la votació.

Senyor Lucena? *(Pausa.)* Sí.

Ha estat rebutjada per 47 vots a favor, 69 en contra i 16 abstencions.

Votem ara la número 13.

Comença la votació.

Senyor Lucena? *(Pausa.)* No.

Ha estat rebutjada per 27 vots a favor i 106 en contra.

Votem ara la número 14.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 27 vots a favor, 73 en contra i 33 abstencions.

Votem la número 15.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 60 vots a favor i 73 en contra.

Votem ara la número 16.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 27 vots a favor, 86 en contra i 20 abstencions.

Votem la número 17.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 46 vots a favor, 84 en contra i 3 abstencions.

Votem la número 18.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 28 vots a favor i 105 en contra.

Passem ara a la votació de la proposta número 19.

Comença la votació.

Senyor Lucena? *(Pausa.)*

Ha estat rebutjada per 27 vots a favor, 106 en contra.

Votem ara la número 20.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 27 vots a favor i 106 en contra.

A continuació votarem les propostes de resolució presentades conjuntament pels grups parlamentaris.

Propostes de resolució presentades pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió i pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

La proposta número 1, que ha estat transaccionada, es votarà al final.

Votem la proposta número 2.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 71 vots a favor, 46 en contra i 16 abstencions.

Votem ara la número 3.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 70 vots a favor, 47 en contra i 16 abstencions.

Votem la número 4.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 70 vots a favor i 63 en contra.

Votem la número 5.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 83 vots a favor, 13 en contra i 37 abstencions.

Votem la número 6.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 70 vots a favor i 63 abstencions.

Votem la número 7.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 70 vots a favor i 63 abstencions.

La proposta número 8 ha estat transaccionada i quedarà per al final.

Votem la proposta número 9.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 70 vots a favor, 26 en contra i 37 abstencions.

Votem la número 10.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 70 vots a favor, 47 en contra i 16 abstencions.

Votem la número 11.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 70 vots a favor, 27 en contra i 36 abstencions.

Votem la número 12.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 70 vots a favor i 63 abstencions.

Votem la número 13.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 73 vots a favor, 27 en contra i 33 abstencions.

Votem la número 14.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 70 vots a favor, 18 en contra i 45 abstencions.

Votem la número 15.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 70 vots a favor, 59 en contra i 3 abstencions.

Votem la número 16.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 73 vots a favor, 18 en contra i 42 abstencions.

Votem la 17.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 70 vots a favor, 30 en contra i 33 abstencions.

Votem la número 18.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 86 vots a favor, 27 en contra i 20 abstencions.

Votem la número 19.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 70 vots a favor, 27 en contra i 36 abstencions.

Votem la número 20.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 70 vots a favor, 18 en contra i 45 abstencions.

Votem la número 21.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 103 vots a favor i 30 abstencions.

Votem la número 22.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 70 vots a favor i 63 abstencions.

Votem la número 23.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 70 vots a favor, 27 en contra i 36 abstencions.

Votem ara la proposta número 24, llevat dels apartats 2 i 5, que han estat retirats.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 86 vots a favor, 27 en contra i 20 abstencions.

Votem la número 25.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 70 vots a favor i 63 en contra.

Votem la número 26.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 102 vots a favor, 1 en contra i 29 abstencions.

Votem ara la número 27.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 70 vots a favor i 63 abstencions.

Votem la número 28.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 70 vots a favor, 46 en contra i 17 abstencions.

Votem ara la proposta número 29.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 70 vots a favor, 27 en contra i 35 abstencions.

Votem la número 30.

Comença la votació.

Senyor Lucena? (*Pausa.*)

Ha estat aprovada per 70 vots a favor, 3 en contra i 60 abstencions.

Votem ara la número 31.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 86 vots a favor i 47 abstencions.

Votem la número 32.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 92 vots a favor i 41 abstencions.

I votem ara la número 33.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 112 vots a favor i 20 abstencions. (*Remor de veus.*)

La proposta número 34 del Grup Parlamentari de Convergència i Unió ha estat transaccionada i la votarem al final.

Passem ara a votar la proposta conjunta presentada pels grups parlamentaris de Convergència i Unió, Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Socialista i Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa; és sobre el dret a decidir del poble de Catalunya.

Votem aquesta proposta conjunta.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 103... (*Aplaudiments.*) Ha estat aprovada per 103 vots a favor, 27 en contra i 3 abstencions.

Permetin-me que agraeixi la feina feta pel president Rigol.

Passem ara a les propostes de resolució transaccionals.

Votem, en primer lloc, la proposta transaccional número 7 del Grup Parlamentari de Ciutadans, amb el Grup Parlamentari de Convergència i Unió i el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 130 vots a favor i 3 abstencions.

Votem ara la proposta transaccional entre la proposta de resolució número 10 del Grup Parlamentari de Ciutadans, el Grup Parlamentari de Convergència i Unió i el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. La número 10.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 117 vots a favor, 3 en contra i 13 abstencions.

Votem ara la proposta transaccional número 13 del Grup Parlamentari de Ciutadans, junt amb el Grup Parlamentari de Convergència i Unió i el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 116 vots a favor i 16 abstencions.

(*Santi Rodríguez i Serra demana per parlar.*) Senyor Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Demanaríem lectura de l'esmena transaccional de la propera votació.

La presidenta

De la proposta transaccional número 14 del Grup Parlamentari de Ciutadans i el Grups Parlamentari Socialista, Grup del Partit Popular, Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. La llegeix el vicepresident Corominas.

El vicepresident segon

«El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a garantir el cobrament íntegre de la paga extraordinària de desembre de 2013 i del 2014 per a tots els empleats i empleades públiques de Catalunya..., ni de cap minoració dels seus salaris. L'acompliment d'aquesta resolució en cap cas es supeditarà a cap ingrés concret de la Generalitat.»

La presidenta

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 62 vots a favor i 71 en contra.

Votem ara la proposta transaccional número 14... (*Maurici Lucena i Betriu demana per parlar.*) Digui, senyor Lucena.

Maurici Lucena i Betriu

(*Per raons tècniques, no han quedat enregistrats els primers mots de la intervenció de l'orador.*) ...com un sí la...

La presidenta

Perdó –perdó. Sí, 63 vots a favor i 70 en contra.

Votem ara la proposta transaccional número 14 del Grup Parlamentari de Ciutadans, junt amb els grups... (*Veus de fons.*)

La proposta de resolució número 17 del Grup Parlamentari de Ciutadans i el Grup Parlamentari Socialista.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 29 vots a favor, 70 en contra i 33 abstencions.

Votem ara la proposta transaccional entre la proposta... (*Marta Rovira i Vergés demana per parlar.*) Senyora Rovira.

Marta Rovira i Vergés

(*Per raons tècniques, no han quedat enregistrats els primers mots de la intervenció de l'orador.*) ...d'aquesta proposta de resolució, si us plau.

La presidenta

La número 1 d'Iniciativa junt amb la número 1 de...? Sí? Aquesta? (*Remor de veus.*) D'acord.

Marta Rovira i Vergés

La del dret a decidir, sí.

La presidenta

Doncs, hi donarà lectura la vicepresidenta primera.

La vicepresidenta primera

«Dret a decidir del poble de Catalunya.

»1.1. El Parlament de Catalunya ha aprovat en diverses ocasions aquesta legislatura, amb majories qualificades, el suport al dret a decidir dels catalans i ha establert el mandat del diàleg i la negociació amb el Govern de l'Estat, amb l'objectiu de portar-lo a terme mitjançant una consulta democràtica.

»La constitució del Pacte nacional pel dret a decidir evidència el suport de què gaudeix aquest propòsit entre institucions, societat civil, agents econòmics i socials a tot Catalunya. És per això que el president de la Generalitat va formular per carta la petició al president del Govern espanyol de permetre celebrar una consulta en el termini més breu possible.

»El Parlament de Catalunya constata, un cop més, la reiterada voluntat majoritària del poble de Catalunya d'exercir el dret a decidir el seu futur polític durant el 2014, manifestada i expressada de forma cívica i multitudinària en la Via Catalana cap a la Independència durant l'Onze de Setembre de 2013, amb un ampli ressò i interès internacional, i expressa el seu reconeixement a la ciutadania que es va manifestar a favor dels drets nacionals i socials.

»El Parlament vol deixar constància que la carta de resposta del president Rajoy és insatisfactòria, ja que no dona resposta al que se li havia plantejat, ni tam-

poc a allò que la societat catalana espera i desitja. Tot i això, com que el president del Govern manifesta predisposició al diàleg sense caducitat, el Parlament insta el president de la Generalitat a aprofundir de manera immediata en aquest diàleg, d'acord amb els grups parlamentaris que recolzen el dret a decidir, que s'ha de fonamentar en la consulta, tenint clar que no es pot eternitzar i, per tant, que ha de tenir resultats abans que acabi l'actual període de sessions.

»El Parlament de Catalunya constata la no-existència de cap norma o disposició dins el marc legal vigent que prohibeixi la celebració d'una consulta a la ciutadania de Catalunya sobre el seu futur polític, així com l'existència de diverses vies jurídiques dins els marcs legals vigents que podrien fer efectiva la petició del president de la Generalitat, els quals depenen únicament de la voluntat política de l'Estat.

»El Parlament de Catalunya constata la voluntat política i el pacte en situacions similars, com el Regne Unit amb Escòcia i el Canadà amb el Quebec, en els quals en cap cas els marcs legals han estat impediment per a celebrar una consulta als ciutadans escocesos i quebesos sobre el seu futur polític.

»El Parlament de Catalunya ratifica el paper principal del Parlament de Catalunya en el procés cap a un referèndum o consulta i per a la constitució d'una majoria política àmplia que l'impulsi, compromís per a l'exercici del dret a decidir el 2014 i concreció de la via o vies legals, data i pregunta abans de la finalització del present període de sessions.

»Amb la convicció que el diàleg i la negociació serviran perquè, sense dilacions, el Govern de l'Estat acomodi als marcs legals existents la materialització de la demanda democràtica de la societat catalana, el Parlament farà una proposta de via o vies legals per a iniciar un procés des de Catalunya de sol·licitud al Congrés per a realitzar un referèndum sobre el futur polític de Catalunya, així com la data i pregunta del referèndum o consulta, en el marc de la Comissió Parlamentària del Dret a Decidir i d'acord amb el Pacte nacional pel dret a decidir.

»1.4. El Parlament de Catalunya insta el president de la Generalitat a anunciar, previ diàleg amb totes les forces polítiques que emparen el dret a decidir i cercant el màxim consens possible, la via o vies, la data de la consulta i la pregunta, sota l'empara de la legalitat, per a poder fer efectiu el dret a decidir dels ciutadans sobre el seu futur polític al llarg de l'any 2014.

»1.5. Iniciativa conjunta a les Corts espanyoles per a sol·licitar un referèndum.

»El Parlament de Catalunya directament o, en el seu cas, a través de les forces polítiques catalanes, amb caràcter urgent, presentarà davant de les Corts espanyoles la sol·licitud al Govern de l'Estat de la corresponent voluntat política per a la celebració d'un referèndum durant el 2014, d'acord amb alguna de les vies legals que ha definit el Consell Assessor per a la Transició Nacional.

»1.6. Creació i dotació dels instruments necessaris per tal d'assegurar la correcta celebració de la consulta.

»1.7. Establiment de les garanties d'un autèntic debat democràtic que respecti totes les posicions i assegurí un paper neutral dels mitjans públics de comunicació, que implica la concreció de mecanismes d'informació i debat basats en el rigor o pluralitat.

»1.8. El Parlament de Catalunya manifesta que les passades eleccions al Parlament de Catalunya, amb una altíssima participació, van expressar de manera molt clara la voluntat del poble de Catalunya de poder decidir lliurement i pacíficament el seu futur.

»El Parlament de Catalunya, en tot aquest procés, ha d'actuar amb plena lleialtat i consonància en aquest mandat del poble de Catalunya.

»Palau del Parlament, 27 de setembre de 2013.»

La presidenta

Passen a la votació d'aquesta proposta transaccional.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 86... (*Aplaudiments.*) Ha estat aprovada per 86 vots a favor i 47 en contra.

Votem ara la proposta transaccional entre la proposta de resolució número 9 del Grup Parlamentari d'Iniciativa Verds - Esquerra Unida i Alternativa i el Grup Parlamentari de Convergència i Unió i el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 112 vots a favor, 1 en contra i 19 abstencions.

Votem ara la proposta transaccional número 10 del Grup Parlamentari d'Iniciativa Verds - Esquerra Unida i Alternativa i la proposta número 7 del Grup Parlamentari Socialista.

(*Santi Rodríguez i Serra demana per parlar.*) Senyor Rodríguez?

Santi Rodríguez i Serra

Demanaríem que es fes lectura també d'aquesta transacció.

La presidenta

De la proposta transaccional. D'acord. Senyor Corominas... (*Pausa.*)

Iniciem la... (*Veus de fons.*) No? Ah, ara no? (*Santi Rodríguez i Serra demana per parlar.*) Senyor Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Senyora presidenta, no era aquesta la que volíem demanar-ne la lectura.

La presidenta

Doncs, millor, perquè és molt, molt llarga.

Votem, per tant, aquesta proposta transaccional, que és la número 10 d'Iniciativa Verds i la número 7 del Grup Socialista, eh?

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 33 vots a favor, 86 en contra i 12 abstencions.

Votem ara la proposta número 11 del Grup d'Iniciativa Verds - Esquerra Unida i Alternativa i la proposta número 14 del Grup Mixt.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 106 vots (*aplaudiments*)..., per 106 vots a favor, 18 en contra i 9 abstencions.

Votem la proposta transaccional número 13 del Grup d'Iniciativa Verds - Esquerra Unida i Alternativa i el Grup Parlamentari Socialista i el Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya i el Grup de Ciutadans i el Grup Mixt.

(*Santi Rodríguez i Serra intervé sense fer ús del micròfon.*) Aquesta, molt bé. Doncs, donem lectura a la proposta de resolució transaccional número 13 d'Iniciativa.

El vicepresident segon

«Proposta de resolució transaccional.

»a) Mantenir el finançament dels centres municipals, com a mínim, amb el nivell de despesa de pressupost 2012 –escoles bressol, escoles de música, escoles municipals d'educació especial, escoles d'art i d'altres–, amb l'objectiu de garantir els seu òptim funcionament i la seva continuïtat futura.

»b) Liquidar els deutes acumulats amb el món local, perquè puguin fer front al pagament de beques menjador, transport escolar i escoles municipals.

»c) Garantir les beques menjador, per tal que aquells infants de les famílies que no poden fer front al pagament del menjador escolar la tinguin garantida, cobrint el cent per cent del seu cost en els casos que sigui necessari.

»d) Garantir les hores necessàries i les condicions laborals dels i les auxiliars d'educació especial –vetlladors, vetlladores– a l'escola pública catalana, en la seva tasca d'integració amb alumnes amb discapacitat.»

La presidenta

Passem a la votació d'aquesta proposta transaccional.

Comença la votació.

(*Remor de veus.*)

Ha estat rebutjada per 63 vots a favor, 69 en contra.

Passem ara a la proposta transaccional entre la totalitat de la proposta de resolució número 15, del Grup Parlamentari d'Iniciativa Verds - Esquerra Unida i Alternativa, el Grup Parlamentari Socialista i el Grup Mixt, que comporta l'addició d'un nou paràgraf.

Comença la votació.

(Aplaudiments.)

Ha estat aprovada per 91 vots a favor, 31 en contra i 11 abstencions.

Votem ara la proposta transaccional del Grup Parlamentari d'Iniciativa Verds - Esquerra Unida i Alternativa i la proposta número 34, presentada conjuntament pel Grup de Convergència i Unió i el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 130 vots a favor i 3 abstencions.

Votem la proposta transaccional entre la proposta de resolució número 2, del Grup Mixt, que ha estat transaccionada amb el Grup Parlamentari de Convergència i Unió, el Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, el Grup Socialista i el Grup Parlamentari d'Iniciativa Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 106 vots a favor i 27 en contra.

Votem, ara, la proposta transaccional entre la proposta de resolució número 9, del Grup Socialista i el Grup Parlamentari d'Iniciativa Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 35 vots a favor i 98 en contra.

Votem la proposta transaccional entre el Grup Parlamentari Socialista i la proposta de resolució número 8, presentada conjuntament per Convergència i Unió i el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 90 vots a favor, 18 en contra i 25 abstencions.

S'aixeca la sessió.

(Aplaudiments.)

La sessió s'aixeca a dos quarts de nou del vespre i set minuts.